

Πόηθ Χριστόφορον τῷ Ἀγγέλῳ ἔλληνθ·

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟ-

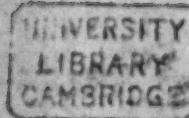
ΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΚΑΙ

τῇ τὸν ἀνθρώπου τὸν ἀμέρπας μηλαδή τῷ Ἀντιχρίσιῳ

καὶ τὴν τοῦ μετεμψῶν τὸν Δανιήλ, καὶ τὸν Ἀποκά-

λυτόν, οὗτοις ὄρθως μεθερμάντεις ὅτι

ἢ ταχείτερον:

σκλήθη ἀναστήν.

α. χ. κ. λ. 1624.

429; 06

πόλεμοις περιτάτῳ τῷ, καὶ ἀσπι-
λοτάτῳ τῆς ἀγγλίας ὄρθωλ-
μῷ, τῷ τὴν πᾶσα χώραν ἐ-
πιφάνειαν ἀναμημίᾳ τὸ πα-
νεύπολεῖον 'Οξφόριον' πᾶσῃ φι-
λοσοφίᾳ τοῦ ἔξω καὶ τῷ τοῦ
ἡμᾶς ὄξυμερόνσῃ, ἀποχεῖται
χριστιανότητα.

τῷ ἐκλαμπεστάτῳ τῷ, καὶ ἀσπι-
λοτάτῳ τὸ ἀγγλίας ὄρθωλμῷ,
τῷ τὴν πᾶσαν χώραν ἐπι-
φάνειαν ἀναμημίᾳ τῆς πα-
νεύπολεῖον Κανταβριγίας, πᾶ-
σων φιλοσοφίᾳ τοῦ ἔξω, καὶ τῷ
τοῦ ἡμᾶς ὄξυμερόνσῃ, ἀπο-
χεῖται χριστιανότητα.

Τάχθει τίστε καρδίαν ἀσύμπτοτον καὶ ἀνηρμόν, ἀρυκοώστε τὸν αὐθι-
μίαν τοῦ τοῦ Δαία Βριτανίας, ἐν χαριτίᾳ τοῦ ποντίου ἐκθεάτω, χρι-
στοφόρον τὸν ἀγγελοντα πληρότερον τοῦ ποντίου χριστοῦ
τοῦ ποντίου:

Δέσμῳ παπυριμένον αφιλαργύρῳ στέπη.

Πτελί τη Κεφαλαίων:

καρ' α' Πολλάκις δὲ Πάντα Θεοὶ κυρύζεις·
καρ' β' δότι δὲ Πάντα Θεοὶ οὐδέποτε τοῖς αποστολαῖς, μηδὲ
τὸ εἰπτὸν τὸ μυστήριον οὐδὲν ἐνεργεῖται·
καρ' γ' ὡς τὸ αὐτὸν εἰς τὸ παῦρον τὸν θεῖον πεθῆσθαι·
καρ' δ' οὐδὲν τὴν ἀριθμῶν ἐστὸν Δανιὴλ, τὸ μικρὸν κάλεσται·
καρ' ε' οὐδὲν τὸν αἰειθμῶν τὸν τοῦ καρ' τὸν ἀποκαλύψεως·
καρ' ζ' οὐδὲν τὸ αἰθρῶπον τὸν αἰματίας, Διηλασμὸν τὸν αντιχρίσυ·
καρ' η' οὐδὲν τὸ ἐπιπάτον κιφαλαίν τῆς ἀποκαλύψεως· καὶ ὅτι τὸν
κατρύποληθον ἀκρίδες·
καρ' ι' οὐδὲν τὸν ἐνεκλινόσιας ψυχήπετον πυραγνοῖν τὰς ἐνεκλι-
σίας ὁ μοχάμετ·
καρ' θ' οἱ αειθμοὶ τὸν Δανιὴλ οὐδὲν τὸν τέλον τὸν κόσμον, ἐξηλθει
όλεισθαι· καὶ ἐγὼ οὐλίθος αἰναγγεῖλας σου, ἐβδομάκοντα ἐβδομάδες·
καρ' ι' οὐδὲν τὸν πόσον ἔτη κρατήσει τὸ Χριστὸν τὸ Βαπτιστα·
καρ' ια' οὐδὲν τὸν αειθμοῦς τὸν Ἀβραάμ·
καρ' ιβ' οὐδὲν ἀποδείξεως ὅπερ ἔξεστον οὐδὲν τὸν αἰειθμοῦς τὸν Λευΐντον α-
ριθμούς·

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΕ-
σίας, καὶ πρὸ τοῦ αὐθρώπου τὸ αὐτοῦ θέλασθαι
τὸν Ἀντιχρίσιον

καρ. α'

Οὐλάκις ὁ Παῦλος Κιρυζας ὁ θεω-
λανίκης τοῦ τὸ αὐτοῦ χρίσιος, ὅπερ ἐλέγεται,
ἀπόντος τοῦ Παύλου ὥπερ τῆς
θεωταλανίκης, ἐχθροί τινες ἔγενονται
ἐπιστολὰς πρὸς θεωταλανίκης οἵς ὅπερ
περιουσία τῆς Παύλου λέγοντες ἐγγένεται
τὸ τέλος τοῦ κόσμου· τοῦτο μαθὼν ὁ
Παῦλος ἐπειψόντες πρὸς θεωταλανίκης
λιτέραν ἐπιστολὴν εἰπών·

Παῦλος ἐπίτροπος

2. Καρ. β' 2.

Ἐάν μη ἐλθῃ ἡ ἀποστολία πρῶτον, καὶ ἀποκλυφθῇ ὁ αὐθρωπός
τὸ αὐτοῦ θέλασθαι, τυπίσιν τὸ αὐτοῦ χρίσιον, ἐκ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου,
θέλασθαι ἐάν μη ἐλθῃ πρῶτον, αὐθρωπός τος ἀποστολία τὸ ἐκκλη-
σίας, καὶ μοῦ ἐκεῖνον φανερωθῇ ὁ αὐθρωπός τὸ αὐτοῦ θέλασθαι, ὁ αὐτό-
χριστος. τορεὶς ἐπόπτευσεν ἐκτίρυξα, ὅπερ ἐν σωθῆναι, ἐκ τοῦ τέλους τοῦ
κόσμου· τοῦτο τὸ μέτρον ὁ Παῦλος, ὅπερ περιέβατο ὅπερ μέλ-
λον πρῶτον ἐλθεῖν τὸ αποστολίαν τὸ τὸ ἐκκλησία, καὶ ὑπερευνέσθαι
τοῦτο τὸ αὐτόχριστον, ὅπερ καὶ ἐγένετο. μηδὲ τὸ φυκάν τὸ τύραννον,
καὶ φρόδρομον, καὶ αὐτοῖς τὸ αποστολία τὸ ἐσχάτην λαβεῖν, τὸ τὸ
φρεστῆνα ἀπολία τὸ ἐκκλησίας μετανόητα τὸ βονοφατίων πείτη
Πάτρα τῆς γῆς, ἐνδεκα ἑπτά μέτερεν ἐφάνη ὁ μοχάμετος ὁ πρόδρο-
μος τὸ ἐσχάτην μοχάμετος, τὸ αὐτοῦ χρίσιον·

ἐξηγούσις τὸ αποστολίας σωθῆναι ἐρθρῷ.

Ἐάν μη ἐλθῃ ἡ αποστολία πρῶτον· τοῦτο τὸ μῆτρόν, καὶ τὸ
γένετο τὸ μετεόραντον τὸ ἐρμηνύδοτα τὸ τέταρτον Βιζαντίου ἀντε-

τὸ πτεῖ σωτῆσε ὁς, καὶ περὶ τὸ ἄρετρο, σημαντὶς διδούσῃ γενῶσιν
καὶ ἴμιον πρόσωπον, ὃς ἐν τῷ φύσει μεταποίει τὸν ἄνθρακα. Καὶ περὶ τὸ
ἄρετρο, μηλαδὴν πλεῖστην ὁ ἄρετρος Θεός, τετίστην πλεῖστην ὁ ἄνθρακος
ἢ τρεπτίμνημεν, ἵδη διδούσῃ γενῶσις καὶ πλεῖστη, ὅπερ γενώσκομεν
ἢ ἄρετρον δια τρεπτίμνημεν. τῆτον ἀνεκαὶ οὐ γενῶσις ἔστι πλεῖστη,
λιαὶ τὸ σημαντικόν πρόσωπον ἴμιον ἔντος ἄνθρακον.

Ἐάν δέποτε εἴπῃ πλεῖστην ἄνθρακον, ἀνδρὸς γενῶσις
πίστις δὲν ἔχειν Θεόν ὁ ἄνθρακος δια πλεῖστην ὅτι τὸ ἄνθρακον, ἀρδεῖ
ἄρετρο, ἐστι κοινὸν ὄνομα καὶ ἄνθρακον τὸ διάρθρον διαμερεῖ τὸ πρό-
σωπον· καὶ τέττα ἔγειρα, τὸ ἄρετρον λέγοται διετέρει γενῶσις καὶ πε-
λεῖστη ἀπομένεις ἔχει καὶ τὸ θυλικόν καὶ τὸ ὑδέτερε ἄρετρον. Λιαὶ τοῦτο
ἐν ταῦται, τὸ δέ, ἄρετρον, μηλοῖ πρόσωπον ἴμιον πιθεὶς ἀποσάται,
καὶ παρέλας ἀποσασίας πρόσωπον ἐσβιενον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰ
μηλοῖ δὲ ἄνθρακος τὸν αὐτόπιον τὸν αὐτόπιον, ὅπερ δια πλεῖστην τὸν
αὐτόπιον ἔχει ἴμιον ἄρετρον ἀρσενικόν· ἀποτρέψει δὲ τὸν αὐτόπιον
ἄρετρον θυλικόν καὶ μηλοῖ ἴμιον ἄνθρακον τὸν τῆς ἀποσασίας
λιατέρα εἰδήσησις αὐθίς.

Τῆς ἀποσασίας ἀνεύ τοῦ ἄρετρον εἰμένη ἔλεγεν ὁ Παῦλος ἄνδει
ἄρετρο, μηλαδὴ, ἐάν μη ἔλεγε ἀποσασία πρώτον, καὶ ἀποκα-
λυφθῆ ὁ ἄνθρακος τὸν αὐτόπιον, ἐπιλιπόμενον ἀπὸ συκεοχυμάντας
λέγειν, ἀποσασία τὸς ἔστι ἔκπειτον αὐτόπιον τὸν ἄνθρακον πρώτον,
καὶ μηδὲ τὸν αὐτόπιον σαρκωθῆνον ἔκπειτον ὁ αὐτόπιον ἄνθρακος,
ὁ αἴπειτον τὸν αὐτόπιον ἀλλὰ ἐπειδὴ μηδὲ ἄρετρον ἔπειτον ὁ Παῦλος,
τέττα ἔγειρα μηλοῖ ἴμιον θυρίον, καὶ αἴπειτον τὸν αὐτόπιον, τὸ δέ πιστον
θυρίον δὲν ὁ φυτός ὁ πυράντος, ὅπερ ἀντὸς πρώτον ἔφερε τὸν αὐ-
τόπιον τὸν αὐτόπιον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ μιαὶ ταύτην δὲ αἴπειτον ὡς περιφύτης
ὁ Παῦλος γέγραψε ἐπειρ μηδὲ ἔλθει δὲ τὸν αὐτόπιον πρώτον μηδὲ θυλικόν.
ἄρετρον μιόν καὶ μένθη θυρία δὲν ἐστὶ τὸ πόδι κόσμημα τὸ μὲν αὐτόπιον, τὸ δὲ
αὐτόπιον καὶ αὐτόπιον αἴλιον ἀνθίσει, αποσάτης καλεῖται ἔκπειτον δι-
άνθρωπος δέ πει τὸ πρώτον μηδένειν εἰς μηδένειαν. καὶ ὑπερεργον περιγραμμός
καὶ κλίνης δὲ τὸν αὐτόπιον θύμην τὴν θύμην εἰς διά τὴν ἐκκλησίαν τοῦτο δὲν
ασθένεια, αλλὰ αὐτόπιον, ὅπερ μηδον στέψεις καὶ αρέσεις εἰσίν εἰπειν
τὸν ελθεῖν ὁ ἔρετρος λατάντος, ἔκπειτον ποιήσεις μετέχοντα κακὰ πολὺ^{τόπιον}
τέτταν μιαὶ τοῦ αὐτόπιον καὶ σάσθιν· ὃς δὲ Κύριος θεοῖς, εἰρηνὴ ἐ-
κολοβώθησεν εἰς θύματα ἐκπειταὶ μηδὲ ἐποθητικοὶ πάσιν στέρεις: ἐκολοβώθη-

στα ἔστιλοι σμικρινῶνται τὰ ἔπει ταῦτα ἀλλ' αἱ ἡμέραι, ὡς φάσιν, οἱ ἔστιλοι,
ἐν Βιβλίῳ 4. σεὶς τὸ ἀντιχείρινον ὅπερ ἐφυμίσθιε οἱ οὐλοί, φάνερων ἔπει
ταῦτα τυποί· καὶ οἱ σελῆναι στὸ τῆρα ἡμέρα φάσι μάτων· οὐσπέρ καὶ στὸ τῆρα στα-
ράσσον τὸ Χρυσὸν ἐγένετο μήδος ἡμερούηλια, ἡμεροάλιον φέροντες.

δέοντος γένεται, ὅποιος ἀντιτίθεται στοιχείοις τοῖς προκοποῖς αὐτορράτοις, ἀλλὰ μίαν θέλει μονάδαν ἀνταντά, οὐ πλειστά. Καὶ ἀντίθετος ἀνώχεις οὐκ εἶναι ποτέ φασι, καὶ οὐτε παλέσσοντες οὐ μητριπλανούσιν, αποκαλύπτεις τὰ θυρίους αναβαῖσσος ἐπὶ τὸ αἰγάλεον καὶ τὸ ἔξος· θυρίους αναβαῖσσος ἐπὶ ταῖς ΙΙ.. Σαΐγος ἐπὶ τὸ αἰγάλεον, αὐτός δέ τις ὁ ἔχατθε λατεῖθε· οὐκούντις οὐδὲν τοις

ἀποκαλυ·
κιφ' ιγ' Ι 3.

εἰρινέ@·
κιφ' 25.
καὶ περὶ ἀντι-
χρίσιν·
κιφ' 17. ιζ·
ἀρίθμας.

ἀποκαλυ· κιφ'
19. ιθ·

ἀποκαλυψις·

μηδέποτε πρίτῳ κιφ' φησίν, ὃ ἀποκάλυψις· καὶ τοῦδος Θηρίου ἀπο-
καλυπτον ἐκ τὸν θαλάσσης: ἔχων κιφαλάς ἐπὶ τῷ καραλα δίκα, καὶ
ἐπὶ τῷ καραλα ἀπό τῷ δίκα διαδίμητα· καὶ ἐπὶ ταῖς κιφαλάς αυ-
τῷ ὄνομα βλασφημίας· μέλλει τόπο τὸ Θηρίου ὃ ἔχεται λατεῖ-
νθα μητέλας ἀρέσκει καὶ τάσσεις ποιῆσαι·

ὅπερ ἐστιν ὃν γένεις λατεῖνης τόπο τὸ Θηρίου· ὃ εἰρινέος φησίν,
οἱ χαρακτῆρες οἱ χειρούργοι 666. σημαίνουσι λατεῖνον· ὀσπαύτως καὶ
ὁ Βελαρμίνθας ὁ λατεῖνθας φησίν, ἐπειδὴ ἐχάπτεις ἡμέρας, δίκης βα-
σιλεῖς ἀνασκόνται ἐκ λατεῖνης γένεις, καὶ τῷ δισταύρῳ χρισταγῶν·
ὅμοίως, διπλοκοπος περιάρδας τὸν θόρομα, ἴρμηνίδων τὸν ἀποκάλυψιν
φησίν, ἐπειδὴ ἐχάπτεις ἡμέρας δίκης βασιλεῖς, ὃν τῷ λατεῖνης γέ-
νεις ἀνασκόνται καὶ τὸ δισταύρῳ βασιλέων·

ὅπερ ἐστιν, μέλλει κρατηθῆναι σωματὶ τὸ θεῖτέρῳ Θηρίῳ, λέγει οὐ ἀ-
ποκάλυψις, καὶ διπλαῖς τὸ Θηρίου, καὶ ὁ Φευδοπεφύτης μεῖ ἀπό τῷ καὶ
ἔσλιθνος οἱ δύο εἰς τὸ λίρινην τὸ πυρὸς·

ὅπερ ἐστιν ὃν τὸ ὄγκόντης τάξεως τὸ ρωμαϊκῆς ἀπελποίας καὶ
κηνορνίστας τὸ φρῶτον Θηρίου, λέγει οὐ ἀποκάλυψις· ἐπειφ' 17.
καὶ τὸ Θηρίου ὃ περὶ καὶ ἐκ τοῦ, καὶ αὐτὸς ὀλόθρος δέσι, καὶ ὃν τὸ ἐπάνω
καὶ τοῖς απόβληται ύπαγε·

ὅπερ ἐστιν, οὐ πμωρίσσεις αὐτὰ τὰ Θηρία ὃ θεῖς αὐτοβεῖται ἔπειτα, ἀλλ'
σύρισσεις καὶ ἀδικίας καὶ ἀφορματίας· καὶ ὅπερ μελλοῦσι βλασφημί-
ας τὸ θεῖν φέρεις, καὶ τοῖς αὐτοῖς ἐλθεῖν· ὅμοιος εἰ-
σιν πεπονθόσται τὸ ὄνομα τῷ χριστῷ απόλως καὶ φανερῶς, μία τὸ ἐ-
λέμχοδος ἀπό τὸ θεῖν ἐπειδὴ περὶ ἑστραῖ· τὸ κεφ' ια· Ι 1. βιβλίον
φ. οιχ. Ι. φησὶ γε ὃ θεῖς, καὶ ἐπειδίμητας τὰ θεύδη καὶ
τὸν αὐτοὺς ἀβλαβέας, μηλαδὸν μία τὸ θευδαριδάσκειν, καὶ τὰ
λέπτης· τὰς δὲ, αὐτοβεῖται θέλει πμωρίσσεις μία τὸ αὐτούσιαν, καὶ αὐτο-
κίαν· ὅπερ αὐτοὶ πλευρίσσει τὸν ὄνοματθα τὸ χριστόν· οὐδὲ τὸ
ἑστραῖ κεφ' ια· ιγ· ἀρίστεται αφεὶ τῷ απόστολῳ, τοῦτο τὸν καὶ τὸ
μῆτητα, ἀθροιστα αὐτούργων αὐτορίθμητον, ἐκ τὸ πατέρων αὐ-
τούργων τὸν χριστόν· αὐτοὶ ὁ ἀντίχρισθα καὶ οἱ δύο λοι ἀπό τῷ καὶ
τότε ἔργα πμωρίσσει αὐτοὺς ὃ θεῖς· τὸν δὲ τὸν λατεῖνον μία τὸς αὐ-
τούργων πμωρίσσει·

Ο Τι ὁ Παῦλος ἔδει περιγράψει τῆς ἀποστολίας, μή το εἰ-
πεῖν, τὸ μυστήριον ἡμῖν ἐνεργεῖται τὸν αὐτούς, μόνον δὲ κα-
τέχων ἄρτι ἡώς ἐπιμέσου γένηται τατέσι, μή τὸ μελαπτίδης τὸ βα-
σιλεῖαν τὸν ῥώμης ἐν ἀλλῷ τόπῳ, τότε φανερωθῆσται ὁ ἀγοραίος,
ὅς δέτι δὲ αὐτίχρισθος ας καὶ ἐγένετο εἰς τὸν ἡμέραις τὸ μεγάλην
Κωνσταντίνην βασιλεῖαν τὸν ῥώμης ἐν τῷ Κωνσταντίνο-
λειν καὶ μὲν πριακόσια ἐπὶ χριστὸν ἐράνη ὁ μοχάμετ, ὁ αὐτρανθος
τὸν αὐτρίπιας.

Μῆλον δὲ ἔσιν, ὅποι ὁ Παῦλος αὐτρακον τὸν αὐτρίπιαν καλεῖ τὸν
μοχάμετ, διὰ τὸ κατόπιν τὸν ἐπιστολῆς, μετ' ὀλίγον λέγειν, αὐθί-
ντος τὸν αὐτόπιον τὸν αὐτούς εἰς ἐμβέλειαν, εἰς τὸν σωδῆνας αὐτούς πί-
αγάπην καὶ τὸν αὐτούς τὸν χριστὸν δέτιν, οἱ τοῦ ἀρρεβεών καὶ ὁι ἑβραῖοι,
οὐκ ἐπίσευροι εἰς τὸν χριστόν τότε ἔνεγκον ἐπιμήτεν ἐκείνοις τὸν μοχά-
μετ τὸν Φεύστην τὸν πῆδυμα τὸν πλάνην· οἱ τὸν χριστανὸν τὸν ῥώμης καὶ
τὸν αὐτούς, ἐπίσευροι, εἰς τὸν χριστόν, καὶ διαν τὸν ἕλθεν, ὁ μοχάμετ,
ἥν πᾶσαν ἐνράπτη καὶ τὸν αὐτόν πλήρης χριστιανῶν ὡς φοστί^{ιωαννης}, ἔτος δέτιν ὁ αὐτίχρισθος, ὁ αὐτούμενος τὸν πατέρα, καὶ τὸν
ψύρον καὶ πάλιν πᾶς ὁ αὐτούμενος τὸν ψύρον, τὸν τὸν πατέρα ἔχει^{ιωαννης της καρ. 2.6.}

ὁ μοχάμετ ἀμφοτέρους ἀρνεῖται τούτην ἔνεκα αὐτὸς δέτι τὸ
πῆδυμα τὸν πλάνην· κατὰ καὶ ὁ κύριος φοστί, ἐγένετο ἐλήλυθεν εἰς
τὸν ὄντος πάπα Παῦλος μὲν, καὶ τὸν λαμπτέοντες μὲν ἐπειδὴν ἀλλοθεν ἐλθε-
ειν πειδὸν ὄντος πάπα τὸν ἴδιον, ἔκειτο λαγεῖσθαι.

ἔδοντο δὲ οἱ Πάπας ἐν τὸν ἕλθεν εἰς τὸν ἴδιον ὄντος πάπα, ἀλλ' ἔσιν ἐπ-
έγραψε τὸν Πέτρον, ας πάντες οἱ ἐπίσκοποι τὸν αὐτούς λαγεῖσθαι, οἱ πάντες
ἐχειρωτεωνίθησαν, ἀπὸ τοῦ αὐτούς αὐτούς λαγεῖσθαι, καὶ ὁ μοχάμετ εἰς τὸν πατέρα
καὶ τὸν ψύρον τούτην ἔνεκα ὁ μοχάμετ ἔσιν ὁ αὐτίχρισθος, ὅτι ἀρ-
γεῖται καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν ψύρον, λέγεις εἰδε, ὁ θεός γυμνίκα τον ἔ-
χει, τούτην ἔνεκα καὶ τὸν ψύρον ἔχει ὁ θεός.

ἔσιν τοῦ οἱ Πάπας ἔσι, κακὸς αρχηγός, ἔσι μόνον αὐτούτης τὸν
ἐκκλησίας, ἀλλ' ὑπὸ ὁ αὐτίχρισθος, ὅποι εἰς αρνεῖται τὸν ἴδιον, ὑπὸ^{της καρ. 5.}
τὸν πατέρα.

ὁ τὸν ἐργατῶν λατεῖγος, ἔστη κάκιστος πάγων τῷ κακῶν βα-
σιλέων ας τοπεύεται.

τὸ γένος μυστήριον ἔδη ἐνεργεῖται τὸ ἀνομίας· δηλοῖ δὲ ὁ γέρων
ὁ Βασιλεὺς τὸν ἀνόμιον ἐνόμιζεν ἐπειτὴν γενέσης θεότητος. καθάπερ ὁ χρυ-
σόστιμος ἀρμηνένδης ταύτην τὸν ἐπιστολὴν τέτταν ἔγραψεν ὁ Πά-
πας ὁ ἀντίχριστος, αλλ' αποσάτης.

καρ. γ.

Ως τὸν αὐτὸν τὸν γαδὺ τὸν θεῖον καθῆσαι· γαδὸς τὸν θεῖον το-
λυφόδως λέγεται· γαδὸς τὸν θεῖον λέγεται ὁ γαδὸς τὸν σολομῶντος·
δηλοῖ, καὶ τὸν τάφον τὸν χριστοῦ, τεκμίρεται καὶ ἔκαστον γαδὺ διατὰ τὸν
ἐνσέβετος χριστιανοῦ φρεσκιγγούσιν, εἰς οὓς σύμφωνον ὁι τύρκοι φρεσκι-
γγούσι, λαμβάνοντο γάρ τὰς μεγίστας ἐκκλησίας τὸν ἀλλήλων καὶ φρε-
σκιγγούσιν εἰς αὐταῖς· καὶ ἕπεται τοῖς λατενικοῖς γαδοῖς φρεσκιγγού-
σιν, ἵνα σύπομεν ὅτι ὁι λατενικοὶ γαδοὶ εἰσὶ γαδοὶ τὸν θεῖον μόνον·
καὶ τῦτο ἔγεινα πρὸ τοῦ μοχάμετος, καὶ τὸν μέλαν αὐτὸν τὸν μοχά-
μετον ἔπειτα ὁ Παῦλος, ὅπις μέλλει ὁ ἀντίχριστος καθῆσαι εἰς τῷ γαδῷ
τὸν θεῖον.

αλλ' οἵως λέξοι ἀντί τις, ή καθίδρα τὸν Πέτρον δέσιν ὁ γαδὸς τὸν θεῖον,
ὅτι ὁ κύριος εἶπε πρὸ Πέτρῳ, σὺ εἶ Πέτρος, καὶ εἶπε ταύτην τῷ Πέ-
τρῳ ὀικοδομήσον με τὸν ἐκκλησίαν, τούτην ἔγεινα ή καθίδρα τὸν Πέτρον.
ἔστιν ή ἐκκλησία καὶ γαδὸς τὸν θεῖον μόνον, καὶ ἐπειδὴ εἰς αὐτὸν κρά-
τειν ὁ Πάπας, ἀρά αὐτὸς ἔστιν ὁ ἀντίχριστος τοῦτο ἀργῆμα ὅπις
ὁ Παῦλος φησί, τὸ πνῦμα ὃ κατίσκοντει Πέτρον εἰς τοῖς ἱεραῖσι,
τὸ αὐτὸν πνῦμα κατίσησι καὶ μὲν διδάσκαλον ἔθνων· ἔπειτα τῦτο,
τοὺς γαδοὺς, τοὺς αφερεωδέντας λέπον τὸν ἐπισκόπων τὸν Πέτρον κα-
λεῖσθαι γαδὸν θεῖον· φίσαύτως ἐπειπον καὶ τὰς ἐκκλησίας τὰς αφερεωθεί-
σις λέπον τὸν ἐπισκόπων τὸν Παῦλον λέγεται γαδὸν θεῖον, ὅπις τὸ αὐτὸν
πνῦμα τὸν Πέτρον εἶχεν ὁ Παῦλος, καὶ ὥστε ὁ Παῦλος εἶχεν τὸν
αὐτὸν διάβατον τὸν πνῦματον τὸν Πέτρον, τὸν διάβατον τὸν
τοῖς ἐπισκόποις αὐτῷ, φησί γάρ φρὸς τὸ τῆτον, τίκνον τῆτε, τύτον
ἔγεινα κατίσκοντα τούτοις οὐτοῖς τούτοις τούτοις τούτοις τούτοις τούτοις
καὶ κατασίσκει φρεσκιγγούσις καὶ πόλιν· εἰκασίαν ἐπέτησον τὸν Πέ-
τρον, καὶ ὅπις ἀντί της σοι φοίτος· καὶ πόλιν ὁ κύριος φησίν, ἐγέ-
τετο γάρ καὶ φιλορεκτία εἰς αὐτοῖς, τὸ τοῖς αὐτῶν λοκεῖ εἶναι μετέβατο.

δι τοις αὐτοῖς, οἱ Βασιλεῖς τῇδε ἔτεσσιν καρίδεσσιν ἀπάντα, καὶ οἱ
Ἐκεσταζοντες αὐτῶν, ἐνεργεῖσιν καλοῦσσιν· ὑμεῖς δὲ τοις ὑπας, οἱ
μετέωροι εἰς ὑμῖν, γενέδω αἰς ὁ γεώτερος, καὶ οἱ οἰράνες οἱ δία-
κοντες· καὶ ἀνθισ φυσι, καὶ κατίσσεται· ἐπειδὴ Σρόνταν κρίνοντες τὰς
λύδεις φυλάς την ισραήλ καὶ τὸ πότρον εἰπεν μόνον καθῆσαι· καὶ
τότε εἴσει φυσί τον Παύλον καθῆσαι εἰς τὸ γαδον την θεον· μηλαδή
καὶ εἰς τὸ γαδον την αφιερωθέντα απὸ τομέαν εἰπεν πάντα, καὶ
ἀπὸ τομέαν εἰπεν πάντα τον Παύλον, γαδεις καλεῖται την θεον· καὶ τότε
ἔνεκα πληρῦται οἱ θεοφυτεῖαι την πάλιν, οἱ ποτὲ τύρκοι καθηύτας
καὶ θεοσκυνέσσιν εἰς τοὺς γαδεις τομέαν ἀλλύγαν, τοις τύρκοις καλεῖται οἱ
Παύλον πόλιμα πλάνης· οἱ δὲ Πάπας οἱ μολοζοι την πατέρα καὶ
τὸ ζύρον, καὶ τότε ἔνεκα ὑπερβολὴ οἱ αγπάχεισθε· αλλά οἱ μοχάμετ
δέσιν οἱ αγπάχεισθε, οποιοι αἱρεῦται αἱμοτόρρις·

δεῖ εἰδέναι καὶ τοῦτο, πόστερ οἱ χριστιανοὶ την μανῆτην,
καὶ τοὺς θεοφυτεῖας φρέδην ἀλλόσιας ἀπό· καὶ ἐκεῖνος θεοπτοίμαρτ
την ὁδὸν την κυρίαν, αἰς οἱ ιωάννης φυσίν, ἐγένετο οὐρανοί θεοπάτη
εἰς την ἑρμήνην, ἐτοιμάσατο την οὐρανού, θεοτείας ποιεῖτε τὰς
βίβιες ἀπό· εἴτε καὶ οἱ διάβολοι οἱ τιμώρησι τὰς χριστιανὰς μῆτην την
αγάσσασιν την χριστού εἴναι την φωνὴν την περίην, εἰς δὲ τοὺς χρόνους
την φωνὴν, θεοπέτεμψε μόνον κάκια κακά· ασέβεια, καὶ αἱρεσίν, ἵνα
σιν αἱμοτόρριας τοὺς κακοῖς καρδιῶνται την οὐκελησίαν την θεον, ἵνα δὲ
ἀντὸς ἑλθῃ καὶ σάρκωθῇ ὅπι πόρρης εἰς τὸν κρυπτόν, εἰς τὸν φανε-
τῷ την καλυμμένην παρθένην· δύμας οἱ φρούριοι ἀπό μενεσσιν εἰς την
γῆν· 1256. φεντι. ἐτη καὶ οὐδὲ μῆνας. ἐπεινθε· δὲ μενεῖ, μένον
τρία καὶ ἡμίσου ἐτη, μηλαδή, δὲ ἐδατθε· λατεῖνθε πρία καὶ ἡμίσου
ἐτη· καὶ δὲ ἐδατθε μοχάμετ, πρία καὶ ἡμίσου ἐτη· καὶ μῆτην ταῦτα
πυρηθήσονται καὶ αἱρειδήσονται· δύμας, αἱρειδήσονται δὲ ἐδατος
λατεῖνθε· ἔνδειχε ἐτη φρέδην την μοχάμετ· ἐπειδὲ ταῦτα· εἰ-
μένη τις φυσί τοῦ μικροῦ κέρατος οὐτι ὑδηλοῖ την ἐδατον λα-
τεῖνθε, νοείτω οποιοι μοχάμετ, ἐκηλούσσεται γόμον, εἰτε καμρούς,
αλλά ἔθυτκός ἀντιστάτειν αἱρέσεις, καὶ ἐποίησε γόμον ἔθυτκόν,
τοῦτο ἔνεκα οἵ ποι γόμον αἱλοιδόσην, καὶ καμρούς τομέαν χριστιανῶν,
ἐκποτθε· δέσι· τὸ μικρόν κέρας·

καρ' αι'

Περὶ τὸν αριθμὸν τὸν Δανιὴλ. οὐ μικρῆς κάρατο. καὶ διθίαν στοιχεῖαν χειρὶ ἀντὶ ἔως καιροῦ καὶ καιροῦ, καὶ ἥμισου καιροῦ, μηλοῖ ὅτι τόσον καιρὸν μαρτίει ἐπὶ τῇ γῇ.

καιρὸς ἐν ἑτοῖς, στοιχείοντος καιρῶν μύσιον ἑτοῖς ἥμισου, ἀλλαγῆς, αἰνίπεται.

Ιδού, ἐν ἑτοῖς — 360.

Ιδού. μύσιον ἑτοῖς — 360. \sum
360. \sum

Ιδού, ἥμισου ἑτοῖς — 180.

χίλιαιαδιακόσιαι — 1260. αρξ.

Ἐξήκοντα ἥμέρας μηλαδὸν 1260. ἑτοῖς, καὶ δὲ κακλοὶ δὲ ἰσημειῶν δεῖ αριθμεῖν καὶ ἐκάστην ἥμέραν ἐν ἑτοῖς ἡρξαντο γε οἱ πρόδρομοι τέττα τὸ μικρὸν κάρατο ἐπὶ τοῖς χρόνοις τῷ φωκῷ τὸ περίηντον ὅλην δὲν, ὁ φωκὸς ὁ πύραυλος φράτος ὅτι ἀντὸς φράτος ἔδωκε τὰ περιτταῖα τὸ ἐκκλησίας καὶ τὸ θερέχειν Βασιλεῖς πολὺ Βοροφατεῖφ πολὶ Πάτα τὸ ράμπιν, καὶ ἐκτοτε ἡρξαρτο αἰταρεχαῖ καὶ τὰ χίσματα ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τέττα ἔνεκα αὐτός δὲν τὸ μικρὸν κάρας ἐκμέρις, ὅτι τότε η Βασιλεία τὸ ράμπιν ην διηρημένη εἰς δίκαια Βασιλείας, καὶ ἀναλογίαν οἵτινες δίκαια καρέτων τὸ πετάρτην Θηρίου ἐφερε γε τὸ χίσμα ὁ φωκὸς ὁ πύραυλος, μὲν τὸν χριστὸν, ἐξακοσίον πέμπτην ἐτεῖ 605. παρῆλθε γε ἔως σῆμαν ἀπὸ τῆς πυραυλίδος τὸ φωκῷ, ἐπη χίλια εἰκοσι, μηλαδὸν, διὸ χειρὶς ἔως γε — 1624. αφαιρῶ — 604.

Διὸ χειρὶς, ἔως τῷ φωκῷ — 604. αφαιρεσίς.

1020.

χίλια εἰκοσι ἐπη παρῆλθεν ἔως τὸ σῆμαν αφεῖται ὁ φωκὸς δὲ πύραυλος ἐφερε τὸ χίσμα ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ δέσποιντος ἐτεῖ, 240. ἐπη, καὶ τέττα ἐξακοσίον πέμπτην δὲ ἐφερτος καὶ καθ' ὅλη ἀποσάτης λατεῖτος φωτερωθήσεται γε, καὶ ἀρξεται κακοποιητήν, ὅταν παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ γε, 235. ἐπη Κρατήσει γε τὸ κακὸν ἐκείνην τριακόσιους ἐπη, καὶ εὖ βιαίωσιν ἐπη, φυγαδώσεσιν ἐκτίνοντος καὶ δὲ φύγοντες φύγοντα

τοῦ πυρὶ ἀλλὰ λέξοι ἄντις, αἱ αἱρέσις, καὶ αἱ πυρανύδες ἥδη οὐκεὶ τῷ Χριστῷ, ἔντος τῷ φωκῷ, πῶς σὺ λέγεις ἀρχαῖς τὸς αἱρέθματος ἀπὸ τῷ φωκῷ τῷ καιρῷ ἀπόκρισις ἥδη πυρανύδες καὶ αἱρέσις μᾶς τῷ Χριστῷ ἀλλ' ἔγενοντο κατ' οὐράνια καὶ πάλιν ἐπάνοπλοι, ἀντὶ τοῦτον αἱ αἱρέσις, καὶ αἱ πυρανύδες τῷ μοχάμετ, μέντος διπυκής, καὶ τοῦτο ἐγένετο.

χιρ. 6.

ΠΕΡΙ ΤΟῦ ἀριθμοῦ τῷ 13. καφ. τὸ ἀποκλύψεως καὶ εἰδονέσι τῷ Σταύρῳ θυρῶν ἀναβαῖνον ἔχον κιφαλάς ἐπὶ τῷ καράτα δίκα, καὶ ὅπλα τῷ καράτων ἀπὸ δίκα διαστήματα καὶ τὰ ἔξηντα. ἐδὲ τὰ δίκα κιφατά εἰς δέκα Βασιλεῖας ἢν διηρημένον οὐ Βασιλεία τὸ βάρμης ὅπαρ τὸ λίθον ὁ φωκὸς ὁ πύρανγος.

Σκοπκὴ διωαστῖα

Φραγκῶν διωαστῖα	α.
Οὐεστιγκοτικὴ διωαστῖα	β.
Οὐεστιγκοτικὴ ἐσκαλιζτέρα	γ.
Οσρογκοτικὴ	δ.
Λογυκοβαρδικὴ ἐπει Παπυροία	ε.
Σεβικὴ ἐπει Γαλλεσία	ζ.
Περσῶν διωαστῖα, β.	η.
Λογυκοβαρδικὴ διωαστῖα, β.	θ. θ.
Κωνσαρτινόπολις	ι.

Ista sunt decem Cornua quae fuerunt divisa à Romanorum Regno in tempore Phoca tyranne.

Τῦτο τὸ θηρίον διηλοῦ τὸ Βασιλεῖαν τὸ βάρμης ἀρδ τῷ φωκῷ τῷ πυράντῳ, καὶ μᾶς τῷ φωκῷ τῷ πύρανγος διὰ τὸ λέγειν κάπωθε, καὶ εἰδον μίαν τὸν κιφαλῶν αὐτὸν ὡς ἐσφαμένην εἰς θάνατον, ἀντὶ ἡ ἐσφαμένη κιφαλῆ, ιάνη ἀρδ τῷ μετάλε Κωνσαρτίνη δῆ ἐκινήθη οὐδὲντος οὐ Βασιλεῖα τὸ βάρμης ἀπολεμῆναι καὶ πάλιν ἐδιωαμόθη.

καὶ ἔξω τὸ τέλεως ἐδιωμαδόθη. Εάν δὲ πει τοῦτο τὸ τέλος θιγεῖται οὐ ἀποκλύψεις ἐπει τὸ τέλος τὸ κιφαλάω. ὥκ αἱρεθεῖται, ὅπι αἱ ἐπὶ τῷ κιφαλαῖ διηλοῦ Βασιλεὺς κιβεργίσξε, ὡς ἐπει τὸ Ἀποκ. 15. δικάτῳ ἐβοδόμῳ κιφαλάω φυσί, αἱ ἐπὶ τῷ κιφαλαῖ ἐπὶ τῷ ὄρη εἰσὶ, καὶ ἐπὶ τῷ Βασιλεῖς, διηλαδη ἐπὶ τῷ Βασιλεὺς κιβεργίσξε οὐ τοῦτο

κας μίας μύρος Βασιλικήν καθέρυνσιν ἔχει, τὰ δὲ λίκη καὶ γάτε
ένδικλοι δέκα Βασιλεῖς τὸ τύρκων Βασιλέων ἐν τῇ Κωνσταντιο-
πόλει, ὅπερ γὰρ ἐν δέκατος Βασιλέων καὶ ὁ ἐπρηνέος φοστός, αἱ-
χαστακῆρες διὰ χρέος σημαίνοι λατεῖνοι τετέσι λατεῖνοι δι-
λῶν τῦτο τὸ Θηρίον, τὸ μαντίνεον ἐκ τῆς Θηλάστης.

καὶ ἐδόθε ἀπὸ Λέξιος ποιῆσι μῆνας τελετέρωντε μύρον· δι-
λαδὴ τριάντα ποιῆσι χιλίας μισακόστας ἐξάκοντα ἢ μί-
ρας· ἔκατον δὲ ἡ μέση ποιῆσι ἐτος· καὶ γίνεται χιλία μισακόστα
εξάκοντα ποιῆσι τόπος ἐτη μέγινον τὸ παπάτον, καὶ τὸν φε-
νάν τὴν πόραντον, καὶ μῆρα 1260. ἐτη αἱρετιδίστης ἢ ἀρχὴ τῆς
λατεῖνων·

*A principio Enca usq[ue] finiuntur, iste anni 1260. di-
rabit regnum Romanorum, & statim post istos annos de-
struetur.*

ἀφοῦ δὲ φωκᾶς ὁ πύραυλος ἐδωκε τὰ φρατέα τὸ ὄκλοστας·
παρῆλθεν τοις γυμνοῖς 1020. ἐτη· μέγινος δὲ περι, 240. ἐτη, καὶ ὅταν
παρέλθῃ, τὰ μισακόστα τελετέρωντε ἐτη, τέτε αἱρετιδίστης ἢ
Βασιλεῖα τῆς λατεῖνων·

12. { μῆνες ποιῆσι ἐν ἑτοῖ·
{ menses faciunt unum annum.

ἐν ἑτοῖ· 12.

ἐν ἑτοῖ· 12.

ἐν ἑτοῖ· 12.

— 36.

— 6. δέ. 6. μῆνες.

ὅδου πιστεύοντα μύρος 42. τριακόντου ἐτη·

— 42. menses.

καθὼς καὶ ὁ Δανιὴλ ἔπειτα ἐξῆρε τὸ μικρὸν κάροντος,
Sicut Daniel dixit pro parvo cornu.

καρπὸς, καὶ καρπόν, καὶ ἥμισυ καρποῦ: τριακόντου ἐτη·
Tempus, temporum, & medium tempus. id est & medium annos.

ὅτι καὶ ὁ ἑρακλεὸς μῆτερες·

μύρος μετάλος πλανῆται, τὸν παρελθόντα ἐτη, συζύγωνα· τινὲς
λέγουσι

(II)

λέγεται, ὅπ ποιεῖται, ἐπειδὴ πολὺ τὸ λέγεται,
ἢ σύζητις ἀπῶτερος ἐπειδὴ ἐπειδὴ τὸ μὲν ποιεῖται
ἔτη τὸ πλέον πάλιν σύζηται, μηλοῖς τὸν σύζητις ἀπῶτερον
μάλιστα. Ηδη ταῦτα ἐσμένεις, μετὰ βολὴν πάτεις τὸ ὀικυμένης,
τὸ μεγάλων Βασιλέων ἀφανισμόν, τὸν Στρογγεῖαν μεταβολὴν μεγά-
λην, ὡς παρελάβομεν ὅτι τοῦ γραφῶν ἡτού τὸ λέγομεν ἀπὸ
Χριστοῦ. φχ κλ. 1624.

ἐγράψη

πίλος τὸν ἀποστολαῖς

τὸν δὲ μέρης

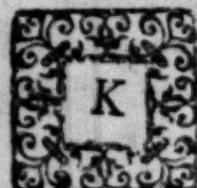

καρ' ε'

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΠΟΥ ΤΗΣ ἈΜΑΡΤΙΑΣ,
μηλαδή τῷ Ἀντιχρίσει. Τῷ δὲ πρε τέρνε
τῷ Βιβλίῳ.

μεσού μετέ

Ιερεμίας
καρ' 8.ἀποκάλυπται
καρ' 12.

Αἱ ἐγκύδητη πάλι Δάνι ὄφις ἐφ' ὅδε ἐγκαθίδηται Θ
δὴ τοῖς, Δάκρυνται ἵπποι καὶ ποσεῖται
ὁ ἵππος εἰς τὰ ἔπιδια, τὴν συντηρίαν πεντί-
νων κυρίου.

ταῦτα κυρίως οὐδὲ τὸ μοχάμετ λέγεται καὶ τοῖς
τὸ ἑράτε μοχάμετ, τῷ ἀρτιχρίσει ὅποι μοχάμετ παρέγεται, εἰ
τὸ Ισμαήλ, καὶ ἐπὶ τῷ Δάνι, ὡς ὁ Ιερεμίας φησίν, εἰ καρ' 8. π. ἐπὶ
Δάνι ἀκνοσάμεθα φαντίλι ὀξύτητα ἵππων ἀντί, ὡπό φαντής χρεια-
πορίη ἵπποσίας ἵππων ἀντί ἐσεῖδην πᾶσα οὐ γῆ, καὶ πᾶσι καὶ κα-
παφάγεται τὸ γῆρ, καὶ τὸ πλύρωμα ἀντίς, πέλιο καὶ τὰς καπο-
κοῦτας εἰς ἀντί. Διόπει δὲ οὐδὲν ἐγὼ ἀξιοσέλλω εἰς οὐδας ὄφεις
Δανατοῦτας, εἰς οὐκ δέπι ἐπάσσοις οὐδούν οὐ Ιακώβ. φησί, ἐγ-
νόθη πάλι Δάνι ὄφις ὁ Ιερεμίας ὀστάτως λέγεται, εἰ δάνι ἀκνοσά-
μεθα φαντίλι, καὶ πάλιν οὐδούν ἐγὼ ἀξιοσέλλω ὄφις ὀστάτως καὶ
οὐ ἀποκάλυψις. εἰ καρ' 12. γενήθ. Καὶ ἐδόθησα τῇ γυναικῇ
διέσιο πλέρυμα τῷ αὐτῷ τῷ μοχάλι, ἵνα πίπτει εἰς τὸ ἔρημον εἰς
τὸν τέλον ἀντίς, ὅπει πρέφεται ἐκεῖ καρδον καὶ καρπός, καὶ πηματο-
καρπόν, ὡπό φαγώσπι τὸ ὄφεως γυαλί, ἐστι οὐδὲν κακλοσία, ὄφις
ἐστιν οὐ τύρκα. ὡς καὶ εἰ 20. καρ' η ἀποκαλύψεως φησί, καὶ ἐ-
κράτησε τὸ δράκοντα, τὸ ὄφιν τὸ ἀρχαῖον. Διηλοῖ εἰ τέττα πάλι κα-
φαλαιόψ, τὸ ἑράτον μοχάμετ, τὸ ἀντιχρίσον, οὐδὲ μέλλει λυθῆναι καὶ
σπρκωθῆναι καὶ γεννηθῆναι εἰς πόργης γυναικός, οὐδας εἰ πάλι φα-
γερψ κληθῆσται παρθένος, καὶ τὸ ἄγιον ἴστόλυτον, τὸ παλαιό
πάπα, εἰ πάλι φεύγει τῷ ἀντιχρίσει λόγῳ.

οι ἑβραιοὶ λέγουσιν, ὅπ ποιοὶ σαμαῖδει καλεῖ ὁ Ἰακὼβ ὅφει, ὅπ
οι σαμαῖδει ὄγκυστο ὡς τὸ γένος τὸ Δαὶ, καὶ ἔχοντες τὸ λαὸν εἰκὼν
ἔπι ὅμοιος μερικῶς ἐπιπρόθη ἐν τῷ σαμαῖῳ αὐτῷ οὐ φεροτοίσι·
ὅπ ὁ Ἰερεμίας ὄγκυστο ὑπερθεός ἀπὸ τοῦ σαμαῖοῦ, καὶ πολλὰ ὄργα-
νοις πρὸς τὸν ἑβραῖον, καὶ γνὺς ὅπ οἱ ἑβραιοὶ ἐμελλον πρεστιγι-
στοι τὸ μοχάμετ, εἴπιν ὡς Δάριον αἰνισσάμενον φωνῇ, μηλαδὶ, τὸ
μοχάμετ, τὸ ὡς τὸν ασέρμιτθε· τὸ Δάριον γενεθνούμενον μέλλεται
αἰκύπι καὶ πρεστιγιστος ὀστερός ὡς πρῶτοι, οἱ ἑβραιοὶ¹
πρεστιγιστος τὸν μοχάμετ, καὶ ὑπερθεός εἰδον ὅπ τοις τὸ χρίσια
χρέα, καὶ τοῦτο εἴπον ὅπ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὀμοίας, καὶ αἰπῆλθον, δ-
ινοις ἔμεναν τέσσαρες, Ἀλὶ, Μιγαρὰ Χασάν, ὄμαρος καὶ ἐκεῖτοι
ἐκέρυξαν τὸ ἀλκοεδὲν τὸ μοχάμετ² καὶ οὐδὲ σὲ τύρκοις ἔχοσιν ἐ-
κείνις ἀγίους καὶ πιμάσιν· ὅπ περὶ τὸ τύρκος πρεστιγιστοῖς ὁ Ἰερε-
μίας μηλον δέδιν ὡς τὸ λέγαρ³ ἀπὸ φωνῆς χρεμιτοῦ οὐτοσίας
ἴτπων αὐτῷ ἐσείδη πᾶσα ἡγεῖ· εἰδούς γε πῶς ἡγεῖ στρέψει ἀπὸ⁴
πρεστιγιστοῦ τοῦ μοχάμετταν οὐς καὶ ἐν τῷ ὄγκυστῷ καλαφαλ⁵ καὶ
ἐν ἀλλοις τύποις φαίγεται·

καρ⁶ 3.

Πεὶ τὸ ἐντάτι καρ⁷ τὸ ἀποκαλύψιας· καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ὁξῆλον
ἀκρίδις εἰς τὸ γῆρα, καὶ ἐδεῖη αὐταῖς ὁξοσία, οὐς ἔχοσιν ὁξο-
σίαν οἱ σκορποὶ τὸ γῆρα

ἀκρίδες, καὶ σκορπός τὸ γῆρας καλεῖ τὸν τύρκον, καὶ τὰ γρατό-
ματα αὐτῶν⁸ οὐς ὁ Ἰερεμίας φονός διό περ εἰδούς ἐγένετο αἰποτέλλω⁹
τοῖς ὑμαῖς ὄφες θανατάντας· οἵτις ἐκ τοῦ ἐπιστοι:

‘Ιερεμίας
καρ¹⁰ 8.

Ἐπάσπι τυτίσιν τὸν ὁ ποίεις ὄφες μαγία ὑμεγέδει, κατὰ μα-
γεουσιν οἱ μάγοι τὸν ὄφες, καὶ δάπτησιν ἐν τῷ γῆρα ἵνα μὴ πρ-
τεδίσῃ τοὺς αὐτρώπους· ἀλλὰ τύρκους, οὐς ἡμαγία ὑμέδει ἐ-
βλάψει·

καὶ ἐδέδη αὐτοῖς ἵνα μὴ αἰποτείρωσιν αὐτὸς, ἀλλ’ ἵνα βα-
σιγιαδίσουν ταῦ μῆτρας πίντε·

Δηλοῖ ὅπ οἱ τύρκοι πορέμονται οἰς ὑγκασίαν, καὶ αἰχμαλωτί-
σιν ἔχείν τοις, καὶ ἐκ αἰποτείρωσι, τέτο μηλοῖ, τὸ, ἵνα μὴ α-
ποτείρωσιν

C

πατέρων ἐπίτης, ἀλλ᾽ ἡταν Βασιλεύοντος· καλοῦ οὐ αὐτοῖς·
λατίαν βάσανον οὐ ἀποκρίνεται·

μῆτρας πέπτε· μηλοῦ ἀκατον πεπτίκουτα ἔτι, πιμαρῆσαι ἀκείνεις, ἔκαστος μὲν πριάνορτα οὐ μέρας ἔχει, καὶ γίνονται ἀκατον πεπτίκουτα ἔτι, τύσα ἔτι δὲ τιμαρῆσης τὰς ἐμπάρις ἀπὸ τοῦ περικαντοῦ σάλλα λέεται ἀν τις, πόθεν τὸν γυναικεῖον ὅπ πεὶ τὴν ἐγκάρπων λέγει οὐτοκάλυψις ταῦτα;

διπόλωσις

μακρὰ δὲν ἔωτι οὐ ποδόφεν, ὅπ τοι οὐκένυπα τοῦ αποκόλλι-
ψιν πάγυ αὐχριθεῖς, ἀπὸ τοῦ αρχῆς καὶ ταῖς, καὶ ἐρμηνύσω, καὶ κα-
ταβαίνων ἔως τοῦ ἐντάτου κεφαλαίου, ἔνεργον τοῦ αὐλούθεν ὅπ τοι τοῦ
ὑγράρων λόγῳ τοῦ ποιούσοι αὐτοῖς καὶ τοῖς οὐκένυπα τοῦ ἀλλήρου
τοῦ ἐρμηνείας ταῦτη τοῦ ἐντάτου κεφαλαίου, καὶ πάρτες πηγούσαι
ταῦτη τοῦ ἐρμηνείαν, διὸ τὸ γιγάνθοντο κάκεντος ἐκμέρευσι τοῦ
σφράγισματος ἐρμηνείας καὶ ἄλλως πολυβόπτης ἐρμηνίσαμεν, καὶ καὶ
ἐπέρευν ἐπικηρύξθη, καὶ ἡτοις ἐνεργειαὶ τοῦ αὐλούθεν ὅμως λέγω τοῦτο,
ἐστιν μὲν πληρωθῆναι μὲν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γράφω τοῦτο τοῦ κεφαλαίου τοῦ
ἐντάτου, καταφεύγοντο σάν μιν καὶ τοῦ Βιβλίου τούτου ὅπ τοι οὐκένυπα
θείση τοῦ αὐλούθεν τοῦ κεφαλαίου τοῦ Βιβλίου τοῦτον τοῦ Βιβλίου τοῦ
καταπολεμῆν τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ βελεγράμητοῦ τοῦ κεφαλαίου τοῦ
τοῦρκοι, μέντος τοῦ κεφαλαίου, οὐδὲ τοῦ κεφαλαίου τοῦ τοῦρκοι, οὐδὲ τοῦ
τοῦρκοι, αὐτοῦ 1482. παρῆλθεν ἔως νυῖ, ρυμ. 143. ἔτη,
αφοῦ τοῦ πρέσυτο καταπολεμεῖτο τοῦ βελεγράμητοῦ τοῦ τοῦρκοι λείποτε
νυῖ, ζ. 7. ἔτη ἔως πληρωθῆται, ρυμ. 150. ἔτη καὶ μέντοι τοῦ
ἐπιπλέοντο τοῦ αὐλούθεντοῦ οὐκένυπα τοῦ τοῦρκοι λείποτε
τοῦρκοι καὶ φρέπειν, αλλὰ τοῦ ποιούσοι τοῦ 7. ἔτην ὀσταύτως
φρέπειν οὐκένυπα τοῦ τοῦρκοι μετὸν λέγοντον απὸ πάσους Ευρωπίας καὶ α-
ποτελεύσοντο εἰς τοῦ Αρρεβίαν καὶ ἐκεῖ μεντούσιν ἔως τοῦ ἔλευθης τοῦ
τοῦρκοι μεχριμετοντος τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, πικαρούστες τοῦς ἐκεῖσος χρι-
στιανούς.

	30.
πύτσ	30.
μίντες	30.
	30.
	30.

τόσα ἔτη δε τιμωρεῖται τὸς ἐγκαρδού, καὶ μεταταῦτα ἐλαστρωθῆναι· μία ἡ μίσχη τοῦ ἑτοῦ. ἕκατον πεντάκοτη ἔτη

καθ' οὐ

Πεὶ τῆς ἐκκλησίας πρέπει τὸ περιστερὸν τῆς ἐκκλησίας ὁ μοχάμετος μὲν τὸν χριστὸν, 616. χιστὸν ἔτη· ὡς ὁ ἐξανοστοσῶν δικάτῳ ἐκτῷ ἔτη, ἔτετρα τὸ ἐκεῖνον οἱ Ἀραβαῖς, μὲν τὸν χριστὸν, 623. χιστὸν ἔτη· τοτέσι μὲν τὸ πρέπει τιμωρεῖται καὶ πεντετέρη τὸς χριστιανὸς ὀκλαδὸν ἔτη ὑπερεργον, ἐπέφθη.

καὶ ἐδόθη τῇ γυναικὶ, εἰς καρόν, καὶ καρούς, καὶ πύμου καρ- αποκαλύπτει, φεύγει τὸ γυναικαὶ ἀπὸ σφεσώπου τὸ ὄφεως τὸ μοχάμετος, μηδὲν τῇ ἐκκλησίᾳ.

καρόν, ἐν ἑτοῦ, καρούς, μύο ἔτη, καὶ πύμου καροῦ ἐξ μῆτρας, τόσα ἔτη· δεῖ πάρχει τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ τοῦ μοχάμετος τοῦ ὄφεως· τοῖς καὶ πύμοις ἔτη ποιεῖ χίλιας διακοσίας ἐξήκοντα πύμέρας, ἐκάτη πύμέρα ποιεῖ ἐν ἑτοῦ· χίλια διακόσια ἐξήκοντα ἔτη· δεῖ τιμωρεῖν τὸν ἐκκλησίαν ἀπὸ τοῦ μοχάμετος τὸν ὄφεως· 1260. φέσεις ἔτη· ταῦτα καὶ ταῦτα τὸν ἑτοῦ ἀριθμόντος·

πρέπει ὁ μοχάμετος τιμωρεῖται τὴν ἐκκλησίαν, μὲν τὸν χριστὸν.

616. χιστὸν

1260. φέσεις τὸν χριστὸν ταῦτα τὸ 1260. ἔτη·

1876. Στόσα ἔτη δεῖ παρελθεῖν μὲν τὸν χριστὸν, καὶ τότε φέσεις· Σεπτεμβρίσεπτα ὁ ἀντίχριστος ὁ ἑρατοῦ μοχάμετος, ὁ ὄφεις· ἐξ οὖτις τοῦ τιμωρεῖται ἡ ἐκκλησία·

Μεντεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ ταῦτα, διακόσια πεντάκοντα μύο ἔτη· ἵμνη τὸ ἔτη τὸ μοχάμετος·

1260.

1008. $\left\{ \begin{array}{l} \text{τωῦ τὸ παρελθόντα ἐτη ἀρ'} \text{ εὐ πρέστο γέτε-} \\ \text{πολεμεῖτο οὐκέποσίας} \end{array} \right.$

252. $\left\{ \begin{array}{l} \text{τῶσα ἐτη ἐμένε ταῖς πολεσ τὸ μεχάμετος} \\ \text{συβ.} \end{array} \right.$

$\left\{ \begin{array}{l} \text{ταλη} \\ \text{δύο} \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \text{επο} \\ \text{ετη} \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} -360 \\ -306 \\ -306 \end{array} \right.$

$\left\{ \begin{array}{l} \text{εξ μῆνας} \\ \text{—} \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} 180 \\ 1260 \end{array} \right.$

ἴδια τῶσα ἐτη γίνεται τὰ πειαιμίου ἐτη:

Τέτο τὸ βιβλίον ἐγράφη, καὶ ἐτυπώθη οὐ ιδίαις διπάγαις χρισοφόροις τὸν Ἀγγέλον οὐκέποσίας. οἱ τις οὐ φερεῖ τέτο τὸ βιβλίον μίαν σιγμὸν, οὐ τόνον, οὐ ιδιότοτίση, οὐ ἐπεργομένο τοισήση, οὐ ἐτερον ὄνομα θέντη, διπλὸν οὐκέποσίας τὸ βιβλίον τέτο, οἷσα ἀνάθειμα, καὶ μηδὲ διαβόλοι ήμερος ἀντεῖ κατὰ οὐ παύλον οὐσὶ υμῆνος σωματριδέντων καὶ πιεῦματός με φέρετε οὐ τοιστοι τῷ Σατανᾷ.

ταῦτα οὐ γέγονα, διπλαὶ τερεῖ με βιβλία ἐδάλωσα τις, καὶ τοῖς ἐμοῖς ιδίοις οφειλοῖς οὐδενός, τέτο ἐγκα ἀγάθη με οἶσα, οἱ τις τολμήσει κατὶ τὸ βιβλίον τέτο.

καφ' θ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ ΤΟΥ ΔΑΝΙΗΛ,

καὶ τὸν πέλιν τὸν κόσμον, τὸν πείτεν μέρος
τὸν βιβλίον.

Εἶπας τοι, οὐ λόγοθεν, καὶ ἐγένετο μαγγεῖλαι σοι·
Ἐβδομάδεσσιν ἐβδομάδεσσι σωστὶ μήδηποτε ἐπὶ τούτῳ
λαβεῖν σου, καὶ γράψοι, καὶ σωτίσεις ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ
γιγαντὸς ἀπὸ κριθῆναι, καὶ τὸ ὀικοδομῆσσαν ἰερόν
σπλήνιον, ἵνας Χριστὸν προμένει, ἐβδομάδεσσιν ἐπῆν·
καὶ ἐβδομάδεσσιν ἐπῆν.

καὶ τὸ ὀικοδομῆσσαν ἰερουσαλήμ, ἵνας Χριστὸν προμένει τοτέσι,
μῆτρα τοῦ κλιμάκιος τὸ τούτο τὸ ἰερουσαλήμ, ἵνας τὸ σταυροῦ ἐπῆν τὸν
Χριστὸν, ἐξηκονταετεῖνα ἐβδομάδεσσιν ἐδόθη.

ἰδοὺ αἱ ἐβδομάδεσσι 69. γίνονται, τεργακόδιαι ὅμοιοι τοι
τοῖς ἡμέραις· ἐκάστη ἡμέρα ἐν τῷ θεῷ γίνεται περιπλοκαία ὅμοιοι
πούλαι τρεῖσι ἐπιτηδεύειν.

τόσαι ἔτη παρηλθεν, ἐξ ἡ ὁπτίδαι τὸ τούτο τὸ ἰερουσαλήμ, καὶ
τοῦτο ἐταύρωθη ὁ Χριστός· καὶ τὸ Ιάσονπερ, ποιεῖ αἰρετούσια.

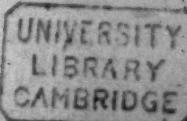

καφ' ζ.

ΠΕΡΙ τὸ πόσα ἔτη χρατήσει τὸ Χριστὸν τὸ Βάπτισμα, καὶ τοῦ
τὸ πέλιν τὸν κόσμον: ἐπειδὴ ἀειθελῆ τὸ Δανιὴλ
ὁ ἀγγελός, ὁ ψωτὸς τὸν δεξιὸν ἀντὶ τοῦ ἑρεβοῦ, καὶ ὁ μοσαϊκός
ἐν τῷ ζῷοντι τοῖς τὸν ἀιώνα, δηλαδή, καὶ τοιρύς, καὶ ἡμέρα
καὶ νύκτα·

C 3.

360.

360. *Σ*εις καιρός ἐν ἑτοῖς· μηλοῖ χριτοῖς μεσημβρινόν κύκλον
360. *Σ*τὸν ἑρακλέα πυτέσι βιακοσίτες ὁξείκοντα βαθμέος·

360.

360.

360. *Σ*εις καιρούς μηλοῖς πολλὰ ἔτη, τέτοια ἔγκα πέντε
360. ὁξείκοις·

360.

360.

180. *Σ*κὸν θύμου καιροῦ, πυτέσιν ὁξεί μηλας, καὶ τίτημις ὁ-
2700. *κ*ατογού ὁξείκοντα βαθμέος, χριτοῖς ἀγαλογίαιν τῷ ο-
μου κύκλῳ τὸν ἑρακλέα·

2700. *Σ*τόσα ἔτη δέν παρελθόντα ἀφ' οὐ ἀμοσεν δὲ ἀγγελος
καὶ τότε γενέσι τὸ τέλος τὸ κόσμον·

γενὴ ἀφαιρεῖ τὸν ἀριθμόν, τὸ παρελθόντα ἀπὸ τὸ πρώτη
ἔτης τὸν κύριον, ἀπὸ τὸν καιροῦ οὐδὲ ἀγγελος ἴδιαξει τὸ Δε-
κτῖον, πυτέσιν ἐκατόν ἔτη ἔως κλίση τὰ τείχη τὸν ἵερυσταλόν·

2700.—ἰδού δὲ ἀριθμὸς τὸ ἀγγέλον·

100.—ἰδού τὸ ἔπη ἔως οὐδὲ ἐκτίθει τὰ τείχη τὸν ἵερυσταλόν·

2600. *Σ*εις καιρούς τόσα ἔτη μηλοῖς τὸ κλιδῶνα τὰ τείχη τὸν ἵε-
ρυσταλόν ἔως τὸν τέλος τὸν κόσμον·

2600. *Σ*πάλιν, ἀφαιρεῖ τὸν ἔτη τὰ παρελθόντα ἀπὸ τὸν και-
ροῦ; οὐδὲ οὐδὲ ἐκτίθει τὰ τείχη τὸν ἵερυσταλόν, ἔως τὸν

476. *β*απτίσματος τὸν Ἰωάννην ὃν δὲ Ἰωάννης ἤρξατο
βαπτίζειν, ἀφ' τοῦ βαπτίσματος τὸν Χριστὸν μόνον ἔτη·

2124. *Σ*πόσα ἔτη δέν κρατῶν τὸ βάπτισμα τὸν Ἰωάννην,
καὶ τότε εστιν τὸ πέλος τὸν κόσμον·

406. { Νω^ν περὶ τὸ περιτομῆς Φ 'Αβραάμ, πόστα ἐπὶ^{τὸν} ἀκεφάτοντα περιτομῆς Φ 'Αβραάμ:
ἀπὸ τὸ περιτομῆς τὸν 'Αβραάμ ἦν τὸ ὄξος
ἀπὸ τὸ ἀκυνθός:

40. — πεπεριτομένη ἐτη ἐν τῷ ἀρνίῳ

500. { ἀπὸ Φ Θαράτου τὸ μωυσίως ἦν Φ Σαούλ, Ἰώ-^{νιον} περὶ ἀρχαιο λογίας Βιβλίῳ, εἰς καρ' οἱ
φίλα. 367. τετράς τοιχοί β.

532. { ἀπὸ Σαούλ, ἐν τὸ Βαβιλωνικῆς ἀγχυμαλωσίας
καὶ τὸν Ἰώανπον ἐν τῷ ἀπό τόπῳ.

70. — ἐν τῷ ἀγχυμαλωσία τὸ Βαβιλῶν

100. — ἐν κλιδῷ τὰ τείχη τὸ Ιερουσαλήμ.

476. { ἀπὸ Φ κλιδῶν τὰ τείχη τὸ Ιερουσαλήμ, ἐν τῷ
βαπτίσματο τὸν Ἰωάννην.

2124. — τόσα ἐπὶ ἀκεφάτοντι περιτομῆς τὸν 'Αβραάμ,
τόσα καὶ τὸ βαπτίσμα κρατήσεν.

καὶ ὅταν τελεωθῇ τὸ Ἰσαὶα "ἐπὶ Φ βαπτίσματο" σωθεία
τοῖς "ετεσιν τὸ περιτομῆς: τότε τὸ τέλος Φ κόσμος:
νῦν ζητῶμεν πόσα "ἐπὶ εμφύεις ἀπὸ Φ νῦν" ἐν τῷ τέλει
τοῦ κόσμου καὶ ἀρχομέναις ἐποιεῖσθαι"

2124. { τὰ "ἐπὶ τὰ διδέντα ἀπὸ Φ βαπτίσματο" τὸν Ἰωάννην
άννην "ἐν τῷ τέλει Φ κόσμος".

1597. { τὰ παρελθόντα "ἐπὶ ἀπὸ τὸ ἀρχῆς Φ βαπτίσματο"
495?: { τὸν Ἰωάννην "ἐν σύεσιν".

527. { νῦν ἀφαρώ 1597. ὥπος, 2124. πιντακόσια σύεσιν
επὶ τὸν "ἐπὶ εμφύεις" εν τῷ τέλει Φ κόσμοι
νῦν πάλιν ἔρδινῶ πόσα "ἐπὶ μητῆ μετὸν τὸν ἀφανισμένη τὸν ἀντί-
χρίσιν" εν τῷ τέλει Φ κόσμοις.

588. { έτη τη βαπτίσματθ, τὰ παρελθόντα ἀπὸ τὸν ἀρχῆς τοῦ βαπτίσματθ τοῦ Ἰωάννου τοις τὸν ἀρχῆς τη μοχάμετ.

1260. { τὰ ἔτη τὸ ὄποιον τὸν ἀρχῆς τη μοχάμετ, τοις τῆς ἀπελείας ἀπό.

1848. { τῶν πρὸς τίθημι ταῦτα τοῖς ἄντα, καὶ γίνεται τὸν αὐτὸν μηνὸν τόσα ἔτη δεῖ παρελθεῖν ὄποιον βαπτίσματο πόματθ τοῦ Ἰωάννου, καὶ τότε αφανισθεῖσαν ὁ ἔχατθ μοχάμετ, ὁ κοινὸς ἐχθρός.

2124. — τῶν πάλιν, τὰ ἔτη, τη βαπτίσματθ.

τὰ ἀριθμηθέντα ἔτη τοις τῆς ἀφανισμοῦ ἀπό. τη μοχάμετ.

1848. — αφανιρῶν γυναικῶν τῆς ἀγωνίας.

276. { τόσα ἔτη μετεῖσθαις τη τάλαις τῆς κέρματος μῆτρας τὸν αφανισμόν τη μοχάμετ, τοις κοινοῖς ἐχθροῖς.

δεῖται ἡμᾶς τομέτοις τη μοχάμετος τόποις ἔγγρυς, ἐπειδή τὸ τέλος, ἀλλ' εἰς τομον πείναται δηλασθανότας δέποτε γενίστη, μανάται γάρ ο δεύτερος μηλασάλην καὶ ἀριθμεῖται κακωρύζης.

μῆτρας γάρ τοις ἔγγροις ὁ περιφέτης, σὺ καθ' λθ. 39. λθ. καὶ 8. ἔτι μετεῖσθαις τη κέρματος μῆτρας αφανισμόν τοῦ αντίχριστον καὶ σὺ καὶ ἀνθράκης, περιφέτης ὥπερ Γάγγη, καὶ Μαγάρη, καὶ τοπον, πάσι τοῖς λέγεται κύριος, κύριος. οἷλον ἔγαντες ἐπίστις Γάγγη ἀρχοντα ρώτης, μοσσάχη, καὶ θεούλη, καὶ σωμάτων καὶ τεθωδηγήσωντος καὶ ἀναβίσασσων από τη ἔχατθ τη βούρτη, καὶ αξιών δέποτε τὸ ὄρη της Ἰσραήλ, καὶ ἀπολλόν τὸ τίκτου σε από τη χειρὸς τη ἀριστερᾶς σου, καὶ τὰ τοξόματα σου από της χειρὸς τη δεξιάς σου, καὶ καταβαλώσσεις ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραήλ, καὶ πίση σὺ, καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μῆτρας. μοξαδισθεῖσι τοῖς πληθυντικοῖς ὄργανοι καὶ τὰ ἔξηντα καὶ πάλιν, καὶ καὶ σούδσιον σὺ αὐτοῖς πῦρ ἐπέκα τη, καὶ εἰ μὴ λαβεσθεὶς ξύλον ὃν τη πεδίον μηλαδὸν καὶ τὸ κατακλύναι δὲ αντίχριστον καὶ τὰς σωμάτικαν τὰς τοις συνανθέντας τὰ ὄπλα ἐκείνων ἐπέκα τη, καὶ σὺ τότε ἐπειτα δηλούσσων δὲ κέρματος μῆτρας τη ἀπόλητας τη αντίχριστος ἵνα τόποι οἱ Ἰσραήλοι μετανοήσωσι καὶ πιστόσωσι εἰς τη χριστόν τοις δὲ Παύλος φησί της καὶ αὐτὸς δὲ Ἰσραήλ σωθήσεται.

εἰ ἀλογοῦ τὸν ἀλογούμενόν μοι ἔρετο τὸν ὄλεφο μου, λαδεμυνεῖσθι· Ὅσιοί, εὐρεθεί-

εῖσθι αὐτὸς ἔρετο κόστος μου εῖσθι εὐ·

καρ. 20. π. ἀποκόλυψις·

Οἱ ιησαντοι καὶ ἀβασίλιμοι χίλιοι ἔτη καὶ τὸ ἔξης ταῦτα τὰ χι-

λια ἔτη ποικίλους μετὰ ἀριθμοῦν· οἱ ιησαντοι πρεμέντοι τὸν τῆς ἀ-

ναστάσινς ὅντος τῆς πραγματικῆς τὸν παταράν· Ἱησαντοι ἀριθμοῦν, καὶ τοῖς

ἔπεισιν ἀντράπεις ζωῆς· οἱ ιησαντοι ἀριθμοῦν, καὶ τὸν τὸν παρῆ

ρυλάκιον τὸν ἀρχιεπισκόπου τὸν Βιλγαρίου· ὅποι ὁ Ειοφύλακτος, τὸν

μὲν τὸν Σερβίου, 880, ἔτη χριστοῦ πεντακόσια τὸν Βιλγαρίου,

καὶ τὸν Μορθούτακ, 870, ἔτη μὲν τὸν Σερβίου· πρῶτον γάρ οὐ Βιλγαρίου

καὶ οὐ Μορθούτακ, αἰδολολαρέας· καὶ τότε ἐλαφίδηποι ὁ ση-

τανῆς, ὅποι τότε ἔπαισος πᾶσι οὐ εἰδολολαρέας ἀπὸ φυσοπότην τῆτο

τὸ οὐ μετίρας γῆς· καὶ διτοι παρέλθει ἀπὸ τὸν τοῦ 250. ἔτη, τότε

λυθήσοται ὁ σατανᾶς, καὶ ἐγερεῖ τὸ Γάγγα, καὶ τὸ Μαγάνη, ὅποι τὸ

μὴ πλανῆσαι τὰ ἔθνη μηλοῦ τὸ μὴ οὐ εἰδολολαρέας ἀπείλησαι τὰ ἔθνη·

οὐ εἰδολολαρέας· πρέξαιοι σμικρίνων μὲν τὸν παταστον, ἀλλ' οὐ με-

μικρὸν παταμικρὸν ἔπαισον, ἀλλ' οὐ τοῖς χριστοῖς τὸν Ειοφύλακτον

χριστοῦ καπταράτος, ἰσοβέδην οὐ τὸν μηλολαρέας· καὶ τότε ἔρεκα ἔκ-

ποτε μετὰ μας ἀριθμοῦν τὰ χίλια ἔτη·

τὸ οὐ λέγετο, αὐτοὶ οὐ ανάστοσοι οὐ πρώτη μηλοῦ τὸ βάπτισμα,

καὶ τὸ μετάνοιαν, τὸ μὲν τὸ βάπτισμα γνωμένην, οὐδὲ ἔτη τὸ μὲν

τὸ βάπτισμα, ἀμέρτωσε· πεντά χρονία οὐ Παῦλος· ἐγέρει οὐ τα-

ῦδαδος, καὶ ἀγάστα ἐπὶ τοῦ γεράνου καὶ δῆλο φαύσει σοι οὐ χριστός· τὸ

οὐ λέγοντο, ἀβασίλιμος χίλια ἔτη, γυναι βασιλέωνσιν, οἱ χριστοί

βασιλεῖς, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ κρίσισι τὸ λαόν, τὸ οὐ λέγετο,

μηδέποτε δῆλος πρότυπος πράγματος τὸς μέλιτος συλάς· μηλοῦ τοῦ

μέρεραν τὸ κρίσιμον, οὐ πότε ἐλέμχοσι οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ μάρ-

τυρες τοῖς ἀστιβόσι· ταῦτα μὲν φρεγχιπογύια τέκνα ἔρηπτοι·

τὸ οὐ λέγετο καὶ τὸς φυχάς οὖμ παπλωμούμενον, φιλο τὸν

μῆτηριαν Ἰησοῦ· καὶ τὸ ἔξης μηλοῦ ὅτοι οἱ ἀγιοι καδάν φυχαῖ

βασιλέωντος εἰς τὸν Σερβίον·

Α Πόδεξις ἔτι ἔξετιν ἡμῖν ἀριθμεῖν τοὺς θείους ἀριθμούς, τῆς θείας γραφῆς, καὶ ἡνὶ εἰς καὶ τὸν ἥμερον τὸν χριστὸν, ὡς ταῦθι απολείκνυται ἐν τῷ θεοφέλεματι:

λέξοις ἀντις, ὁ κύριος φοστίν, ἡ θεία τείμενη ἡμέραν, ἡ τὸν ὄραν, ἡ τὸν καρδιὸν ἐκεῖνον, ὁ τοῦ ὁμοίος τὸν φύσιον, εἰ μὴ ὁ Πατήρ πέθεν τὸν λέγεις ταῦτα; ἀπόκρισίς

τὸ λέγειν ἡ θεία τὸν ἀνθρώπον, τὸ τοῦ ἀγγέλου, καὶ τὸν ἔξετιν μανίσται γινώσκειν ταῦτα: ἐπειδὴ τότε, τὸ οἷον μὴ ὁ Πατήρ αποκαλύψῃ μῆλον δὲ εἶται, φοστίν δὲ ὁ κύριος φρόντιστοὺς αποσόλις, οὗταις οὖν ἴδειτε τὸ θεόλυτρα τὸ ἐρυθρόστοις, τὸ ριζέν τινα Δανιήλ τὸν προφήτην, ἐνδεικνύειν τόπον ἀγίον, ὁ ἀναγυνάσκων νοεῖτον εἶπε τὸ ριζέν τινα Δανιήλ, ὅπις αποκαλύψῃ τὸν Δανιήλ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ: καὶ εἶπε τοῖς αποσόλοις πιστῶται τὸ ριζέντα οὐδὲ τὸ Δανιήλ ἀλλα τὸν ἔξετιν καὶ ἡμῖν πιστῶσαι τὸ ριζέντα ἀπὸ τοῦ Δανιήλ, οὐδὲ μίθοις εἶπε, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα δοκιμεῖται μήποτε τὸν ἔξετιν καὶ Ματθαῖον, καρ. 28. καὶ πάλιν φοστίν, ἐρδυτάτη τὰς γραφὰς καὶ ἐν αὐταῖς δορίστι (ζωντινοῖς) αὐτοῖς οἱ αἱριθμοὶ τὸν Δανιήλ εἰσὶ θεία γραφὴ, ὅπις αἱμοστὸν ὁ ἀγγελός εἰς τὸν ζῷον τοῖς τοῖς αἰώνια, ὅπις εἰς καρδιὴν, καὶ καλούς, καὶ ἡμίους καρδιῶν τὸ τέλος τοῦ κοσμοῦ ἀλλὰ δύναται εἶναι τοῖς αὖτις, πέθεν μῆλον, ὅπις ὁ καρδιὸς μῆλοι εἰνέται: ἀπόκρισίς

ἐκ τοῦ πεντετέρου ἀριθμοῦ τὸν ἑγανάκτιον κιφαλάμην τὸν Δανιήλ, οὗτοι λέγειν τὸν τὸν σταυρόστοις τὸν χριστὸν: καὶ γράση καὶ σωτήρεις ἀπὸ ἔξεστοι λόγιοι τὸν αποκριτήντας, καὶ τὸν οἰκοδομῆσται Ιερυσαλήμ, ἐν τοῖς χριστοῖς τοῖς γενέσις, ἐβδομάδες ἐπτά, καὶ ἐβδομάδες ἕβδ. μῆλαδην, ἔξεστοντα ἑννέα ἐβδομάδες, ποιῆσιν οὐ μέρας τετρακοσίων ὀβλοῦτοντα στεῖται, τεττίσι, καθεκάστην οὐ μέραν εἰνέται τοῦ αἱριθμοῦ, ὅπις γένος ἔτη περιῆλθε μὲν τὸ κιθερῶντα τὸ τείχη τὸν Ιερυσαλήμ, καὶ οὐδὲ ἔταιρόθη ὁ χριστός καὶ τὸ Ιάσιπον οὐδὲ αἱρησιολογίαν, καὶ οὐδὲ τὸν εἰδώλιον, τὸ τετέντος εἰς τὸν ταῦτα ἀπόντα ἀλλὰ αὐτοῖς αἱριθμοῖς περιέστη, αἱριθμοῖς τοῖς οὐδαρούς πέθεν βεβαιοῖς, τὸ καρδιὸς μῆλοιν εἰνέται: απολείκνυται ἐν τῷ ἐβδόμῳ καρ. 7. τὸν Δανιήλ ὅπις λέγει, καὶ τοποθετεῖ τὸ ἀλοιφόστη.

καθησι καμηλός καὶ νόμοι· ἵδη δὴ τὸ ἄλλοιοντα κηρυγμα, αἰτίαςτη
σμικρίγυ, οὐ ἀνέδην τὸ ἔτη· μηλαδή, οὐ τιθέρας οὐ μέρας τηλε
εἰ τοῦ ἔτη, καὶ λέγειν εἰ τὸς δέσιν, οὐ ἀφαιρεῖν τινὰς τεταμέ-
νας οὐ μέρας εἰ τὸ τεταμένες ὅτις καὶ λέγειν εἰν ἔτετρον πλήρης
δέσι, ὥσπερ οὐ τύρκοι ἀριθμῆσι δώδεκα στιλῆνας τὸ ἐνιαυτόν, καὶ
λέγειν εἰν ἔτετρον καὶ ὕτας ἡροὶ χιλίοις ἔτετρον, προάκοντα ἔτη
λείποντα· καὶ εἰ σύντομον ἔτη δέκα οὐμέρας λείποντα· καὶ πάλιν οὐ
τοῦ ἀπόφεντα κεφαλαῖν, φησί, οὐδὲ τὸ μικρὸν κέρατον, καὶ μοδόντα
ται εἰς χειρὶ ἀπόφεντα, ἔως καρῦ, καὶ καρῦν, καὶ οἵμιου καρῦ· καὶ
τὸ κριτήριον μοδόντα καὶ τὸ ἀρχὴν μεταπέσσεται· τὸ ἀφαιρεῖντα καὶ
τὸ ἀπολέσει ἔως τέλειος· ὅρας ὁσφώτατε ἀγαγοῦσσα τὸ φίδιον,
μηδὲ τὸ οὐτεῖν δέκα βασιλεῖς ἀνασύσσοντα, αὐτίγρα φησί καὶ οὐ πίστι
ἀπόφεντα ἀνασύστη ἔτετρον, οὐ πάρεργίσθεν κακοὺς πάντας τοὺς ἐμ-
φροδεῖς· εἰπεῖν φησί· καὶ μοδόντα εἰς χειρὶ ἀπόφεντα, ἔως καρῦ, καὶ
καρῦν, καὶ οἵμιου καρῦ· τὸ εἰς χειρὶ ἀπόφεντα, μηλοῦ τὸ μοδόντα·
ἔξιστα τόσα· εἰ τιμωρῶτε τοὺς χρισταγοὺς· καὶ ὕταν πληρω-
τῆς ταῦτα τὰ ἔτη, τότε καθόδην τὸ κριτήριον καὶ τὴν ἀρχὴν
ἀπόφεντα εἰς αὐτῷ ἀφαίρεσσε· ἀνδρεῖς ὕτας ἀποδείκνυται, μηδὲ τὸν
χριστὸν, 604, ἔτη· ἐγείρονται φωκᾶς ὁ πύραυλος, οὐ τὰ περιτεῖα
δοὺς τὸ ἐκκλησίας, καὶ τὸ ὑπερέχοντα βασιλεῖς τὸ βονοφατήν Πάπα.
καὶ τέττα ἔνεκα αὐτὸς δέσι τὸ μικρὸν λείπει μερικὸν, καὶ παρθρομικὸν καὶ
ἀποσασίας αἴτιον τὸ ἔχετε λατεννυν κέρας· τέττα ἔνεκα τὸς ἀριθμὸς
καδαῖς μηλομεν αἴτοδεῖξαι· οὐ τὸ ἀρχῆς τὸ φωκᾶ δεῖ ἀριθμῆν·
παρηλθετε εἰς πᾶν ἔτη, 1020. χίλια εἰκοσι· ἔτη· ἀφ τὸ ἔτερον
τὰ οἰστατα εἰς τὴν ἐκκλησίᾳ φωκᾶς, ὁ πύραυλος καὶ αὐτίτρον τὸ
ἀποσασίας·

ἄλλα λέξοι αὐτοῖς πόδεν γνωσθήσαντι τόπει ἐφάνη τὸ μι-
κρὸν κέρας, καὶ εἰν εἰς ἄλλῳ καρῷ· αἴτοκρισίς·

εἰ τέττα γινώσκομεν, ὅτι τόπει οὐ βασιλεία τὸν φωμαίνην οὐ
εἰς δέκα βασιλείας δικριμένη, καὶ αὐταλογία τὸν δέκα κε-
ράτων τὸ τετάρτη τριηρί τῆς φώμης, οὐδὲ τοῖς μεγά-
λοις πίκαξι καὶ εἰ τὸ Δανειλ ἀρήσκεται, κεφαλή 7. καὶ οὐ
Παῦλος φησίν, εἰάρ μη ἐλένη οὐ ἀποσασία φωτού, καὶ μη-
ταῦτα οὐ ἀνθρωπός τῆς ἀμύρτιας ἀποκαλυφθεῖ, τυτίσιον οὐ μο-
χάμετ, οὐδὲ εἰ ἐγένετο, φωτού ἐφερε ο φωκᾶς ὁ πύραυλος πὸ γέ-

ορια ἀντὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ καθ' ἑρμηνειαν ἔτη ἀφάνισται μοχάμετ, ἐπειδὴ τὸ οὐρανὸν ἀνθρώπινον ἀπό τῆς φυσικῆς ἐν ἡγεμονίᾳ καὶ παραγόντος τῆς ἐκκλησίας· ἀλλ' ἡνὶ οὐκ εἰκασία ἀντὶ σῶμα καὶ μίαν φυχήν) τέττη ἑρεκα λείπει τις 1236. ἔτη, ἐν τούτη ἀλλαγῇ ἀφάνισται λατεῖον, καὶ μοχάμετος τρία καὶ ἡμέρους ἔτη, καὶ μέση βία καὶ ἡμέρους ἔτη πλήρωσθε, τὰ χίλια μιακόσια ὑπέκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς φωκῆς τῆς πυράννου 260. ἔτη· διλαδῆν, καιρὸν, ἐν ἑτοῖς, καὶ καιρῶν δύο ἔτη, καὶ ἡμέρους καιροῦ, ἐξ μῆνας· καὶ διταν πλήρωσθε ταῦτα, τότε καὶ πείσεται πολὺ πυρὶ ἀφάνισται λατεῖον περιεργασίας ἀντὶ φροντίδος· καὶ δέ τις τίκτον, καιρὸς μηδοῦ ἐν ἑτοῖς, καὶ καιρούς δύο ἔτη, καὶ ἡμέρους καιροῦ, ἐξ μῆνας· δε τις ἀριθμός πλείστους ἐν τῷ λαδοπάτῳ καιραλαβὼν τὸ ἀποκαλύψας, ὅπου λέγεται, καὶ ἐδόθη τῇ γυναικὶ δύο πλέρυσθε τῆς ἀστοῦ τῆς κοινῆς· ἵνα πέτηται εἰς τὸ ἔρημον· εἰς τὸ τίκτον ἀντῆς, δύοντας δύο πλέρητας ἐκεῖ καιρὸν, καὶ καιρούς καὶ ἡμέρους καιροῦ, ὃπολι περισσότες τὸ ἔφεντος· καὶ τίκτον ὅτι χίλια μιακόσια ὑπέκοντα ἔτη καὶ τὸ ἀριθμὸν τὸ τίκτον, λεῖ τὸ ἐκκλησίαν μόνον μέση τὸ χριστὸν· καὶ μέση χίλια μιακόσια ὑπέκοντα ἔτη τοις τὸ πλέον τὸ πλούτον· δημος ἐκ δρῶν τίκτον, δέ τις ὃπολι τῆς καιροῦ τοῦ λεγετοῦ, ἵνα πέτηται τὸν λέγοντα, εἰ μὲν τίκτον τὸν πλαισιῶν πλάγιον, πόσον μᾶλλον ἡμέτερος εἰς ἀφάνισται μὴ ἀνθρώποις, γομοδετοῖσις ταῦτα τὰ μυστήρια τῆς θεᾶς; ἀπόκρισις·

ἀκούοντα τὸ φυσίον ὁ ἀγγελός πρὸς τὸ ἀσφράγιον· ἐφ τῷ 4. βίᾳ βλέψει τὸ τετάρτον θερίν, ὃ πρὸ δοσα ἐκ τίκτον ὁ ἀγγελός τῷ Διαγύπῃ, τινῶν ἐγένετο λέγοντοι, ὡς τοῦ ὁ θεός τὸ πάντα τὰ χαρίσματα καὶ τὰς περιηργίας ἐνὶ αἰγαλέωπῳ, καὶ ἐν τούτῳ λεγόντω μίδωσι, ἢ δείκνυσσιν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπὶ καιρῷ, πρὸ μίδωσι, τὰ δὲ ἀλλαγαὶ λεγόντων· ἐμοὶ γάρ τοις ἔρμην διδοῦ ὁ ὁρέματος τούτῳ τῷ μήνι τὸ ἀφάντη μοχάμετος τὸ ἀντιχείσιν καὶ τῷ γίγαντα·

τὸ δὲ θερίν θέλει καὶ κράτος εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώναν ἀμέν·

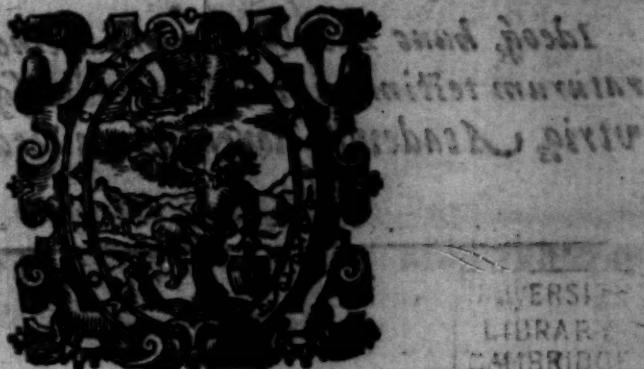
Εσφαρός

王

Labor Christophori Angeli Graci.

DE APOSTASIA
ECCLESIAE, ET DE HOMI-
NE PECCATI, SCILICET
ANTICHRISTO,

Et de numeris DANIELIS, & Apocalypcos
quas nemo recte interpretatus est ex quo pra-
dicti sunt à Prophetis.

Editus fuit Londini.

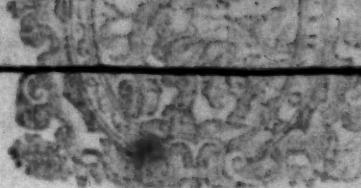
1624.

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF TORONTO
ALLEGATORIA

Clarissimo & purissimo Anglia oculo, totam regionem illuminante, Academia Oxoniensi, ad omnem cum humana-
nam sum diuinam literaturam perspicaci omnem fælicitatem.

Clarissimo & purissimo Anglia oculo, totam regionem illuminante, Academia Cantabrigie, ad omnem cum humana-
nam sum diuinam literaturam perspicaci omnem fælicitatem.

Ideoq; hunc Libellum animi memoris perpetuo duraturum testimonium, Gratitudinisq; Monumentum, usriq; Academia florentissima Dedicat, consecratq;

EGDVS LVI TORNII

1851

ab. 38 Capitum index.

1. **Q**uod Paulus sapientia numero concionatus fuerit.
2. **Q**uod Paulus, postquam dixisset, Mysterium iam operatur, de Apostasia verbum nullum fecerit.
3. **Q**uod in Templo Dei oporteat ipsum sedere.
4. De numeris apud Danielem, & de parvo cornu.
5. De numeris qui 13. Apoc. capite, habentur.
6. De Homine peccati, scilicet, de Antichristo.
7. De nono Apoc. capite; & Locutis que ex fumo prodierunt.
8. De Ecclesia, & quando tyrannidem in illa exerce-
re ceperit Mahomet.
9. De fine mundi Danielis numeri. de illo, Exiit ser-
mo, & ego ut annunciarum tibi, veni; & de 70.
Septimanis.
10. Quot annis obtinebit Christi baptismus.
11. De circumcisione Abrahams.
12. De demonstratione, & quod licet nobis numeros
divinos numerare.

De Apostasiâ Ecclesiæ, & de Hominc scelerato, scilicet

ANTICHRISTO.

CAP. I.

AVm prædicasset sæpè Paulus in Thessalonica de Antichristo, quod venturus sit, cumq; abesset à Thessalonica, scripserunt inimici quidam literas ad Thessalonicenses, quasi Pauli persona, dicentes quod propinquus esset mundi finis, Hoc intellecto Paulus secundam misit ad Thessalonicenses Epistolam, dicens: *Si non prius venerit Apostasia & reiectus fuerit homo ille sceleratus, hoc est Antichristus non erit mundi finis, videlicet, Si non prius venerit homo quidam Apostata Ecclesiæ, & post illum manifestetur impius ille Antichristus, de quo prius prædixi cum adhuc apud vos esset non erit mundi finis.* Hæc dixit Paulus, quod præciuit venturam prius in Ecclesia Apostasiam, deinde Antichristum. Quod etiam factum est. Post Phocam enim tyrannum illum præcursorum & authorem Apostasiam vltimi Latini qui oninia Ecclesiæ iura Bonifacio tertio Papæ Romano tribuit, annis vndecem elapsis, apparuit Mahumeta præcursor vltimi Mahumetæ Antichristi.

Enarratio Apostasiam cum articulo.

Si non prius venerit *in antisua*, Apostasia, ille articulus *in* secundum Theodorum Gazam qui interpretatus est
quar-

quartū librum de Syntaxi & de articulo, secundam cognitionem & propriam personam significat, ut in exemplo eius de articulo inuenitur, viz. *venit à Spōtō homo*, hoc est homo quem præmisimus, ecce secunda & perfecta cognitio quod hominem cognoscimus quem præmisimus, quamobrem perfecta est cognitio quod peculiarem unius viri personam significet.

Quid si dicat aliquis *venit à Spōtō homo*, sine articulo; quisnam fuerit ille nemo nouit quoniam verbum hoc à Spōtō homo, sine articulo commune nomen est & inarticulatum; articulus autem distinguit personas, & ob hanc rationem articulus secunda & perfecta notio dicitur. Sic habent sc̄eminini & neutrales articuli, quare articulus à peculiare Apostatae alicuius personam his significat, Apostasia personam in Ecclesiā & non sceleratum illum Antichristum significat, quia habet ille peculiare articulum masculinum, sicut à ἀπόστολος, Apostasia peculiare habet articulum sc̄emininum, & peculiare aliquem Apostatam declarat. Secunda enarratio.

Apostasia sine articulo: Si dixerat Paulus sine articulo, viz, *Si non prius venerit ἀπόστολος & reiectus fuerit à Spōtō homo sceleratus, confusè possimus dicere Apostasia*, ex homine peccatore primum erit, & post Apostasiam manifestabitur peccator ille Apostasiæ author, sed quia cum articulo dixit Paulus ob hanc rationem, peculiare bestiam & Apostasiæ authorem declarat. Qualis est Phocas tyrannus ille quia primus in Ecclesiam Apostasiam intulit, ob hanc vero causam quod scripsit Propheta Paulus, *Si non prius venerit Apostasia, cum sc̄eminino articulo. Quare duæ sunt in mundo bestiæ, hæc impietatis, illa hæresis & Apostasiæ causa.* Rursus Apostasia vocatur ille qui religiose primum Regens Reges demum violat, & à vera Dei lege defleget, in Ecclesia vero nunc non est impietas sed Apostasia, quod nunc solum seditiones & hæreses sunt, cum autem venerit ultimus Latinus, faciet ille longè maiora istis mala per hæreses & seditiones, & dicit

Dominus, Si non abbrevientur dies illi, non seruaretur omnis terra. Non significat minui annos, sed dies, ut dicit Esdras lib. 4. *Quod subito Sol apparebit in nocte, & Luna similiter in die. Quemadmodum in crucifixione Christi facta sunt duo magnalia, magna parascue.*

Cap. 11. sticho. D. 1. 4. ut Esdras dicit, de heretice eius & perditione, & vidi & ecce, sicut *Leo concitatus de sylva rugiens*; & vidi, & emisit vocem hominis ad Aquilam, & dixit, dicens hoc modo, *Audi tu, & loquar ad te: & dixit altissimus, nonne tu es, qui vicisti quatuor bestias, quibus permisi regnare in meo saeculo? & per eas prætereat finis temporum eorum & iudicasti terram iniuste, & turbasti quietos, & nocuisti pacificis, & dilexisti falsas doctrinas, & corrupisti domos bonorum virorum. Quapropter non amplius adhuc manes: & quæ sequuntur.* Hæc dicit Christus ad principatum Romæ, quod imperium Romæ vocatur Aquila. Vnde oriundus est ultimus Latinus, & irascitur Christus ultimo Latino, & fualis Romanis Imperatoribus, ex quibus ultimus orietur, & maiora mala faciet quam priores fecerunt, ut Daniel dicit, de paruo cornu, quod superabit omnes malos qui ante eum fuerunt, sic Esdras, lib. 4. cap. 12. stich. 1. *Aquilam quam vidisti egredientem ex mari, Aquila ista est Imperium Romanum, quod vedit Daniel in visione, & omnia non dicta sunt illi, quia ego nunc dico tibi, quæ Danieli non dicta sunt, & in sticho loquitur de ultimo Latino, & de secunda bestia quæ loquuta est, ut Draco de morte eius & Deus corripiet illos primum (id est, ultimum Latinum, & secundam bestiam, quæ vocata est pseudopropheta, in 19. cap. Apocalypsi, scilicet principem illum, omniq; defensorem) & postquam redarguit, eos è medio tolleret.*

Oportet etiam hoc noscere, quod Deus non simpliciter loquetur cum malis hominibus, sed per seruos eius, Eliam, & Enoch, ut dicit Apocal. & cum finierint testimoniū suū, bestia quæ ascendit ex abysso, &c.

Bestia

Bestia surgens ex abyssō, ipse est vltimus Latinus, vt in
 13. Apocalypsis, Et vidi bestiam ascendentem ex mari, ha- Apoc.13.
 bentem septem capita, & cornua decem, & super cornubus de-
 cem diademata, & super capitiis eius nomen blasphemia:
 Hæc bestia, vltimus Latinus magnas hæreses, & sedicio-
 nes faciet.

Quod autem erit ex genere Latino, hæc bestia, quod
 Irenæus dicit, Characteres 666. significant Latinum.
 Sic & Bellarminus Latinus dicit, In vltimis temporibus
 decem Reges oriundi erunt, ex genere Latino, contra
 piros Christianos. Sic etiam Episcopus quidam nomine
 Arethas, interpretans Apocalypsin dicit, In vltimis die-
 bus decem Reges, ex genere Latino orientur contra piros
 Reges.

Quod autem vincetur cum secunda bestia, dicit Apo- Apoc.19.
 calypsis, Et ræcta est bestia & pseudopropheta cum eo,
 & ambæ iniectæ sunt in lacum ignis.

Quod autem erit ex octavo ordine Romanæ Ecclesiæ
 & gubernationis prima bestia, dicit Apocalypsi. cap. 17.
 Et bestia qua erat & non est, atq; illa octana est, & ex septem
 est, & in perditionem ducit.

Quod verò Deus pena non afficiet istas bestias Deus
 impietatis causa, sed hæreses, & iniustitiae & superbie,
 & quod blasphemabunt Deum per hæreses, & in Atheis-
 mum euadere, non tamen simpliciter & aperte negabitur
 nomen Christi, cù quod à Deo corripiuntur, apud Esdram
 cap. 11. l. 4. stich. 5. dicit enim Deus, Et dilexisti menda-
 sia & bonis nociisti, scilicet per falsam doctrinam, & quæ
 sequuntur. Ilos autem impios Deus punire vult propter
 impietatem, & iniuriam, quia illi bellum gerunt contra
 nomen Christi, vt in Esdra cap. 13. invenies de impijs:
 Et vidi, & ecce postea thumulum boninum innumerum, ex
 quatuor ventis caeli, & venerunt ut bellum gererent, contra
 hominem qui ascendit ex mari, id est, Bellum gerent, con-
 tra adorantes nomen Christi, esse scilicet Antichristus, &
 serui eius, atq; hanc ob causam eos puniet Deus, Latinum
 verò propter hæreses puniet.

C A P.

a. Thes. c. 2. v. 7. **Q**uod Paulus nihil dicit de Apostasia, postquam dixerat, *Iam mysterium iniquitatis operatur, tantum qui nunc obstat [obstabit] donec è medio sublatu fuerit*; id est, postquam Romanum Imperium in alium locum translatum fuerit, tunc manifestabitur iniquus ille, qui est Antichristus, ut factum est in diebus Constantini Magni; translatum est Imperium Romanum Constantinopolim, & post trecentos serè annos apparuit Mahomet, ille homo peccati.

Vers. 10. **M**anifestum autem est, quod Paulus vocet Mahomet hominem peccati, quod paulò inferius in illa dicat Epistola; *Propterea quod amorem veritatis non receperunt, ut saluifierent. Amor & veritas Christus est*, Arabes ante & Hebræi in Christum non crediderunt, idcirco misit illis Mahomet mendacem illum erroris spiritum: Christiani vero Romani & Orientales crediderunt in Christum, & quando venit Mahomet, erat vniuersa pene Europa & Asia Christianorum plena. Sicut Iohannes dicit, *Hic est Antichristus, qui negat Patrem & Filium; & rursum, quis quis negat Filium, nec Patrem habet.*

Ioh. Ep. I. c. 2. **M**ahomet utroq; negat; quapropter ille spiritus erroris est: Sicut & Dominus loquitur, *Ego veni in nomine Patris mei, & non recipitis me, si alius venerit in nomine suo, illum recipietis.*

Ioh. 3. v. 43. **E**cce Papa non venit in nomine suo, sed est Successor Petri (sicut omnes Episcopi sunt Apostolorum, qui suffragijs creati sunt ab Apostolis) & Patrem & Filium confidetur. **Q**uare Mahomet est Antichristus, quia negat & Patrem, & Filium; dicit enim, *Deus uxorem non habet, erga, neq; Filium Deus habet.*

Σιδηοχος Πέτρου, υπερ ιστοριας τροπος.

Quod si Papa sit præses malus, est Ecclesiæ solum Apostata, non tamen Antichristus, quia non Filium negat, neq; Patrem.

πολυγραφος αποτελεσματικης ιστοριας Βιτι.

Vltimus autem Latinis regnum omnium malorum erit
pessimus, sicut ante dictum est.

Etenim mysterium iniquitatis iam operatur, ostendit
Neronem Romanorum regem lege sanxisse seipsum De-
um esse; ut interpretatur hanc Epistolam Chryso-
stomus: Quapropter Papa non est Antichristus, sed
Apostata.

C A P. III.

VFin Templo Dei sedeat] Templum Dei multifariam
dicunt: Templum Dei dicitur Templum Salomo-
nis; significat & Sepulchrum Christi indicat, etiam quod-
vis Templum ubi pri Christiani Deum colunt, in quibus
hodie Turcae cultum suum exercunt, maximas enim Græ-
corum Ecclesias assumunt, & in ijs cultum exercunt suum,
ut templa Latinorum solum Tempa Dei dixerimus: Et
propterea de Mahomet & seruis ipsius dixit Paulus, sessu-
rum esse Antichristum in Templo Dei.

Sed forte dixerit quispiam, Cathedra Petri est Tem-
plum Dei, quia dixit Dominus Petro, tu es Petrus, & su-
per hanc petram ædificabo Ecclesiam meam; quapropter
Cathedra Petri est Ecclesia & Templum Dei solum, &
quoniam in ea sedet Papa, ille igitur est Antichristus. Hoc
nego; quoniam dicit Paulus, Spiritus qui constituit Pe-
trum super Iudeos, idem me constituit doctorem genti-
um; hoc sequitur, Tempa ab Episcopis Petri consecrata
vocari Tempa Dei: eodem modo sequitur, & Ecclesias
a Pauli Episcopis consecratas Dei Tempa dici, quia Pau-
lus eundem cum Petro Spiritum habuit; Et quemadmo-
dum Paulus habuit eandem virtutem Spiritus cum Petro,
sic eandem virtutem dedit Episcopis suis: dicit enim ad
Titum; fili Tite, huius rei gratia Episcopum te constitui
in Creta, ut quæ desunt corrigas, & Presbyteros oppida-
tim constituas; Non dixit interrogata Petrum, & quicquid

tibi

B

632

tibi dixerit, facheret. Et rursus, ait Dominus, erat autem contentio inter ipsos, quis eorum maior esse videretur; Ille autem dixit eis, Reges gentium dominantur eis, & qui auctoritatem habent in eos, beneficis vocantur; vos autem non sic; sed qui maior inter vos, frat sicut qui minor, & qui duxtor est, sicut qui ministrat. Et rursus dicit, & sedebitis super tribus Indicantes duodecim tribus Israel: Non Petro dixit, solum ipsum sessurum. Et propterea dixit Paulus sedere in Templo Dei; siue scilicet in Templo ab Episcopis Petri, siue ab Episcopis Pauli consecrato, Templum Dei vocatur. Et propterea impletur Pauli Prophetia, quod Turcae sedent & venerantur in Templis Graecorum, quos Turcas Paulus vocat spiritum erroris. Papa vero patrem & filium confitetur, & idcirco non est Antichristus; sed Mahomet Antichristus est, quoniam verosque negat.

Scire oportet & hoc, quemadmodum Christus præmisit Mosen & Prophetas ante aduentum suum, & illi viam Domini prepararunt, ut Iohannes loquitur: Ego sum vox clamantis in deserto, parate viam Domini, rectas facite semitas eius: Sic & Diabolus affixit Christianos, post resurrectionem Christi usque ad Phocam tyrannum; temporibus autem Phocæ duo pessima mala præmisit, impietatem & Hæresin; ut ambobus malis quasi cornibus imperteret Ecclesiam Dei, usque dum ipse veniret, & ex meretrice clanculum, Virgine palam vocata incarnaretur. Præcursorum tamen ipsius manebunt in terra 256. Annos & sex menses; ipse vero manebit solum tres Annos cum diuidio, ultimus enim Latinus triennium cum anni diuidio; & ultimus Mahomet triennium cum anni diuidio. Et posthac punientur & extinguentur, abolebitur tamen ultimus ille Latinus ante Mahomet Annos vndecim; præterea, signis dicat de parvo cornu, quod Latinum ultimum non significet, intelligat quod Mahomet non mutauit legem, neque tempora, sed Ethnicus cum esset hæreses collegit, & legem Ethnicam composuit; quare quisquis legem

Mille ducentos,
quinquaginta,
sexam.

genua tempora Christianorum inveniuntur; ipsa est
parum illud cornu: in messe reddimur in aede eis.

CAP. III.

DE numeris apud Danielē, perui cornū; & dabitur
in manū ipsius usque ad tempus & tempora, & di-
vidūm temporis; declarat quod tantum temporis ma-
nabit in terra? Tempus annum significat, tempora bienni-
um temporis sex menses inuit.

En annus vnuſ	360.
En anni duo-	360.
	360.
En dimidium anni	180.
Mille ducenti sexaginta dies	1260.
Nimirum 1260. anni, secundum et quin octiales numerandi; & unusquisque dies annus vnuſ. autem parui huius cornu ipræcursoriſ tempor Tyranni; ē quibus primus erat Phocas ipſe Tyr primus Ecclesiæ primatum, & in Reges præ dedit Bonifacio Papæ Romano; & ex illo corbæ & Schismata in Ecclesia; & propterea ipſe cornu ex parte, quia tunc regnum Romanum regna diuīsum erat, iuxta proportionem decē bēſtīæ quartæ. Phocas autem Tyrannus Schi anno post Christum sexcentesimo quinto: elap & regno Phocæ usque ad hodiernum diem anni ginti, nimirum.	1260.
A Christo usque nunc	1624. subtra

A Christo vsque ad Phocam—604.
Subtrahit—1020.
Mille viginti anni Elapſi sunt vsque ad diem hodiernum,
ex quo Phocas Tyrannus Ecclefia Schisma intulit. De-
ſunt adhuc 140. anni, & tunc perdetur funditus Latinus
ille ultimus atque vniuersalis Apoſtata. Reuelabitur au-

tem & malificere incipiunt ab hō tempore præteritū erint 236. anni dominabitur autem malitia ipsius tres annos & dimidium, & post tres annos & dimidium tradent illum & pseudoprophetam igni. Sed dixerit quispiam hæreses & Tyrannides erant à Christi tempore, usque ad Phocam; quomodo ergo dicas tu numeros incipere à Phocæ tempore? responsio. Tyrannides & hæreses erant post Christum, sed ad tempus erant, & rursus sedabantur; hæreses autem hæreses & Tyrannides perpetuo manent, & propter hoc tunc incepérunt.

C A P. V.

DE numeris autem, 13. Cap. Apocalypses: Et vidi bestiam ascendentem à mari, habentem septem capita & decem cornua, & super cornibus eius decem diademata; &c. Ecce decem cornua; in decem regna diuissimum erat regnum Romanum, cum veniret Phocas Tyrannus.

Scoti Dynastia	1.
Francorum Dynastia	2.
West-Gotti in Hisp. Gall. Dynastia	3.
West-Gotti & Scaligero	4.
Ostro-Gotti in Italia	5.
Longobardi in Pannonia	6.
Suevi in Gallæcia	7.
Persarum Dynastia	8.
Longobardi Dynastia	9.
Constantinopolitani	10.

Hæc bestia significat regnum Romanum ante Phocam Tyrannum, & post Phocam; quia dicit inferius, & vidi unum ex capitibus eius quasi lethaliter cæsum; hoc lethaler cæsum caput sanum est ante Constantium Magnum, cum in periculo, esset Imperium Romanum ut destrueretur, & ad potentiam excrevit denuo, & admiracionem sui concitauit extraordinarię. Si quis vero dixerit

de Turca differit. Apocalypsis in hoc capite, & non con-
gruit, & quoniam, *septem capite septem montes sunt, Apoc. 20.*
& *septem Reges, scilicet Regia septem Imperia; Tur-*
ca vero, unum solum habet Regium Imperium. De-
cem autem Cornua non indicant decem Reges Turcarum
Constantinopoli regnasse, quoniam inde undecimus reg-
nat. Et Irenzus dicit, not^z 666. Latinum significant,
id est, Latinum significat h^{ac} bestia ascendens e mari.

Et data est ei potestas faciendi menses quadraginta
duos. Nam tr^z annos cum dimidio, quae faciunt
mille, ducentos, sexaginta dies. Dies unusquisque facit
annum unum. Et sunt anni mille, ducenti, sexaginta,
tot annos oportet Papatum manere post Phocam tyran-
num, & post 1260. annos abolebitur Imperium Lat-
inorum.

Ex quo Phocas tyrannus dedit primatum Ecclesiaz,
huc usque anni præterierunt 1020. restant adhuc 240.
anni, & cum ducenti quadraginta anni præterierint, tunc
regnum Latinorum abolebitur.

12. Menses faciunt unum annum.

Annus unus _____ 12.

An. unus _____ 12. } Menses.

An. unus _____ 12.

_____ 36.

Et sex menses. _____ 6.

Et menses quadraginta duo, 42.

Annus tres, cum dimidio.

Sicut Daniel dixit de parvo cornu.

Tempus, tempore, & dimidium temporis. Tres annos

cum dimidio.

Quod & celum. Testatur.

Duo magni Planetar^z superiore anno coniuncti erant.

Quidam dicunt quod annis 240. coniunguntur: alii au-

tem dicunt coniunctionem eorum ducentis annis fieri, &

post ducentos annos atque amplius iterum coniunctum

iri. Declarat autem eorum coniunctio (maxime illa quae

discutitur) futura

futura est) totius orbis mutationem ; & regum magnorum intercessionem ; & religionis alterationem magnam. Vt accepimus ex Scripturis, ita & dicimus. Scriptum est, à Christo 1624.

Finis Apostasie, Prime partis.

*De homine peccati, nimis Antichristo ;
secunda parte huius Libelli.*

Fiat Dan serpens in via, insidens in semita, mordens calcaneum equi ; & cadet eques retrosum ; salutare expectans Domini.

¶ de Mahomet Proprie dicitur, & de ultimo Mahomet, Antichristo. Quoniam

Hierem. 8.16. Mahomet deducitur ex Ismaele, & ex Dan, ut dicit Ieremias Cap. 8. Ex Dan audieris vocem tremulam equorum eius, à voce hinnitus equitatus equorum eius concussa est omnis terra, & vehet ac denudabit terram & plenitudinem eius, urbem & habitantes in ea : Quare ecce ego emitto in vos serpentes mortiferos, quibus non est incantare. Ecce Iacob dicit, fiat Dan serpens ; similiter Ieremias dicit : Ex Dan audieris vocem, & rursum, ecce ego emitto serpentes. Eodem modo & Apocalypsis, Cap. 12. Vers. 14. Et data sunt mulieres duas, aquila magna, ut volaret in desertum in locum suum, ubi alereatur tempus, & tempora & dimidiat temporis, à facie serpenti. Mulier est Ecclesia ; serpens est Turca. Sicut & in 20. Cap. Apocalypsis dicit & prehendit draconem serpente antiquum] Manifestat in hoc capite, yleum Mahomet, Antichristum, qui soluendus erit, & incantandus, & generandus ex muliere meretrice, (quaz tamen aperte virgo vocabitur) juxta Sanctum Hippolytum, antiquum Paganum, in sermone de Antichristo.

Dicunt

Dicunt Iudei, quod Iacobus vocat Samson serpentem, ex eo quod Samson natus est ex tribu Dan, & iudicauit populum viginti annos. Partim tamen impleta fuit in Samson Prophetia ista; postremus enim erat Hieremias a Samson, qui plurimum contra Iudeos infensus, sciensque eos Mahomet aliquando esse adoraturos, dixit ex Dan audiens vocem, id est; Mahomet ex semine Dan & Ismael nasciturum audient & adorabunt: sicut etiam factum est. Primi enim Iudeorum Mahomet venerabantur, deinde autem videntes porcinam carnem comedisse, dixerunt, Non est hic Messias: quatuor tamen manserunt Ali, Mustapha, Chasan, Homar: & illi Alcoranum huius Mahomet prædicabant, & ad hunc usq; diem summo in honore a Turcis habentur, & sanctorum numero numerantur.

Quod de Turca Hieremias Prophetavit manifestum est, *Hier.c.8.v.16.* ex eo quod dicitur: A voce hinnitum equorum ejus commota est omnis terra. Ecce enim omnis terra coram Mahometanorum conspectu contremescit, sicuti in nono capite & nonnullis alijs locis liquidò apparet.

C A P. VII.

De nono capite Apocalypses.

EX fumo autem exierunt locusta in terram, & data est illis *V. 4.* potestas, qualis habent potestatem terrestres scorpiones.

Locustas & scorpions Turcas appellat, & eorum exercitus, sicut ait Hieremias. *Quia ecce ego mittam vobis serpentes mortiferas, quibus non est erexitur.* *Hier.c.8.v.17.*

Enīus; hoc est, quales serpentes magia non incantabit, sicuti serpentes incantare solent magici, & sepeliunt in terra ne mordant homines, pro serpentibus Turcas intellegendum est quibus magia vestra non nocebit.

Datum autem est eis, non ut occidant eos, sed ut crucientur menses quinq;] significat, Turcas in captiuitatem du-

cere Hungaros, eosque subiugare non autem destruere penitus & delere.

Quinque menses] innuit eos pœnas dare 150. Annos. Singuli menses 30. dies secundum mensuram circuli meridiani cœlestis, vnde exultant 150. dies, die pro anno computato. totidem dies necesse est ut patiantur à Turcis Hungari.

Obiect.

Si quis tamen obijciat: Vnde hoc nobis constat quod hæc de Hungaris patefacit Apocalypsis.

Resp.

Prolixa nimis est ejus demonstratio. Quia ego valde accuratè Apocalypsin exposui, à principio ordine interpretans, & descendens usq; ad nonum caput, inueni hanc veritatem, quod De Hungaris loquitur: narravi quibusdam Græcorum Archiepiscopis & sacerdotibus, omnesq; hanc interpretationem suis calculis approbarunt, cum primum ejusdem rationes & argumenta eis innotuerunt, & aliter multifariam exquisivimus, & nonnullarum scientiarum adminiculò inuenimus veritatem. Hoc tamen assero, si non ante septem annorum circumuolutionem hæc omnia admipleantur quæ de hoc nono capite scribo, contempsi me habeant omnes meumq; libellum. Ego enim diuino ardore & Christianæ libertatis desiderio raptus scripsi, & opusculum hoc meum Dominis meis communicaui. Est quoddam apud Græcos prouerbium. Quando videmus Turcarum exercitus eunt ad Hungaros, dicimus, ecce Locustæ.

A. 1482.

Cesperunt autem Turcæ Hungaros & Belogradem debellare anno post Christum, millesimo quadringentesimo octogesimo secundo. Ex quod transferunt anni centum quadraginta tres. Restant tantum septem ad impletionem annorum 150. Et post septem annos ē manibus Turcarum Hungari liberabuntur, fortassis & ante, non autē ultra.

Sitnihil Turcæ fugam facient paulò post ex terra Europa, & in Arabiam configuent, & ibi manebunt usque dum Mahomet ultimus Antichristus venerit Christianos illuc disturbans.

Quin-

quinquaginta menses

	30.
	30.
	30.
	30.
	30.

Tot annos oportet Hungaros à Turcis pati, & postea liberari. Vnus dies, Annus vius, sicut anni 150.

C A P. VIII.

De Ecclesia.

Post Christum natum annos 616. Turca expedit in Ecclesiam saeire. Illum autem Arabes coronarunt post Christum natum 623. id est, 8. annos postquam eos grifari incepisser. Et datum est mulieri sc. Ecclesiae à conspectu fugere Serpentis Mahomet, ad Tempus, ad Tempora, & Temporis dimidium.

Tempus, sc. annum unum: Tempora, sc. duos annos, dimidium anni 6. menses. Tot annos oportet Ecclesiam pati à Serpente Mahomet. Tres anni & dimidium, faciunt annos 1260, singuli dies unum annum efficiunt.

Annos 1260. oportet Ecclesiam vexari à serpente Mahomet.

Nunc annos ordine numerabimus. Mahomet 616. incepit Ecclesiam vexare post Christum natum annos 616.

1260. Addo ad superiores annos.

1876. Tot annos oportet à Christo nato præterire & tunc Mahomet serpens, ultimus Antichristus comburetur, à quo Ecclesia vexatur.

Anni 252. ab hoc temporis momento manebunt. Ecce annos 616 Mahomet. ————— 1260.

C

Tunc

Tunc præteriti sunt anni ex quo cæperunt Ec-	1008.
clesiam devastare.	
Totidem anni supersunt usque ad finem Maho-	252.
met.	
Rursum \sum Vnus annus.	360.
\sum Duo anni.	
Sex menses.	360.
Dies.	

Ecce dies totidem tres annos constituunt & sex menses.

Hic Libellus scriptus & excusus est proprijs sumptibus Christophori Angelis Graci.

Quicunq; autem authoris scripsum corruperit, vel unum punctulum, vel accentum, vel proprium fecerit, vel alienum nomen affixerit Anathema sit, & sortem suam habeat eum Diabolo. Sicut Paulus, 1. ad Cor. c.5. v.4. Congregatis vobis & meo spiritu cum virtute Domini nostri Iesu, tradito huiusmodi Satana.

Hæc autem scripsi, quia priores meos libros corruerunt quidam, & proprijs oculis vidi, quapropter Anathema sit, quicunq; ausus fuerit huic libro vel addere quicquam vel detrahere.

C A P. I X.

De numeris Danielis, & de fine mundi.
Tertia Pars Libri.

Egressus est sermo: *Ego autem veni ut indicarem tibi. Septuaginta hebdomades abbreviate sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam. Scito ergo, & animaduerte: ab exitu sermonis, ut iterum adificetur Hierusalem, usque ad Christum ducent, hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt.*

Ut iterum adificetur Hierusalem usque ad Christum ducent. Hoc est; A structura Hierosolymæ usque ad crucifixionem Christi erunt hebdomades sexaginta nouem. Ecce sexaginta nouem 69. constituunt 483. dies, singuli dies singulos annos significant & fiunt 483. anni.

Totidem transferunt anni ex quo extructa fuerunt mœnia Hierosolymæ, & tunc temporis crucifixus erat Christus, secundum Iosephum de Antiquitate.

C A P. X.

De numero annorum à baptismo Christi usq; ad finem mundi; ex numeris Danielis.

Cum Angelus elevasset dexteram & sinistram suam in cœlum, & iurasset per viuentem in aeternum, quia in tempore & tempore, & dimidio temporis.

360. \sum Ad tempus vnum annum significat secundum meridianum circulum celi.

360. }
 360. }
 360. }
 360. }
 360. }
 360. }
 360. } Ad tempora significat multos annos, quapropter
 360. } pono sexics.

180. \sum Et medium tempus, hoc est sex menses, & pono
 180. \sum 180. gradus, medium circulum celi.

3700. \sum Tot anni colligantur ex superiore numero: & tot
 annos oportet transire, ex quo tempore Angelus
 iurauit: & quando finiuntur isti anni, tunc finis
 mundi erit, secundum iuramentum Angelii.

Iam subtraho hunc numerum, à superiore quo An-
 gelus iurauit, & docuit Danielem, hoc est centum
 annos, usque ad fabricationem murorum Hiero-
 solymitarum.

2700. Hic numerus Angelii.

100. \sum His numerus, donec fabricantur muri Hierosolymitarum.

2600. Tot anni manent post fabricationem murorum.

476. \sum Rursus subtraho annos, qui transferunt à fabri-
 catione murorum Hierosolymitarum, vñque ad
 principium baptismatis Iohannis, quia Iohannis
 per biennium vel plus incipiebat baptizare pri-
 usquam Christus ipse baptizatus fuit.

2224. \sum Tot annos durabit baptismus Christi, & postea
 finis mundi erit: sicut iurauit Angelus.

C A P. X L.

406. **S**Nec de circumcisione, Abraharni quot annos circumcisio Abraharni obtinuit.

406. **S**A circumcisione Abraharni usque ad exitum ex Egypto.

40. **Q**uadraginta annos in deserto.

500. **S**A morte Mosis usque ad Saulem. Iosephus de Antiquitate, lib. 11. cap. 4. pag. 367. vers. 2.

532. **S**A Saulo usque ad Babyloniam captivitatem. Secundum Iosephum, ibidem.

70. **I**n captiuitate Babylonis.

100. **U**isque dum fabricati essent muri Hierusalem.

476. **S**Ab edificatione murorum Hierusalem, usque ad Baptisma Ioannis.

2124. **S**Tot annos Abraharni circumcisio obtinuit, tot etiam annos Baptisma Ioannis obtinebit. Et quando ex quales anni Baptismatis complebuntur una cum annis circumcisio, tunc erit finis mundi.

Quarimus nunc quot anni futuri sunt ab hec momento usque ad finem mundi. Et sic incipio.

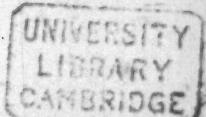
2124. **S**anni dati a Baptismate Ioannis, usque ad finem mundi.

1597. **S**anni præteriti ab initio Baptismatis Ioannis usque ad hunc diem.

527. **S**Nunc aufero 1597. a 2124.

527. **S**ututi sunt usque ad finem mundi.

Nunc iesumus quanto quot anni futuri sunt, post inscritum Antichristi usq; ad finem mundi.

Nunc rursus scrutor quot anni manebunt post destructionem Antichristi usque ad finem mundi.

588. { Anni baptismatis, qui transferunt a principio baptismatis Iohannis usque ad principium Mahometis.

1260. { Anni a principio Mahometis usque ad eius integrum. [1260. Addo hunc numerum ad superiore.]

1848. { Et sunt tot anni. 1848. Tot annos oportet transire a principio baptismatis Iohannis, & tunc de-structur postremas Mahomet communis inimicus.

2124. Nunc rursus anni baptismatis.

Anni qui numerantur a principio baptismatis Iohannis usque ad destructionem Mahometis.

1848. Subtraho hunc numerum a superiore.

276. { Tot anni manebunt usque ad finem mundi post destructionem postremi.

Mahometis communis inimici : tamen oportet nos non legem ponere, quia Deus potest suo arbitrio tempora disponere, sed ~~tempora~~ quadam ~~tempora~~ vi.

Testatur Propheta Ezekiel, montem mansurum post destructionem Antichristi postremi Mahometis dicens.

Tunc exhibunt habitatores ciuitatum Israe lis, & incendentes exuerent arma, scutaque & clypeos, arcus & sagittas, iaculaque & spicula : & incendent exigne, septem annis.

Et tunc Iudei peenitebunt, & credent in Christum, sicut Paulus dicit : οὐτε καὶ αὐτὸς ὁ Ἰσραὴλ σωθήσεται.

Hosea, item dicit : καὶ ἀλεῖται τὰς ἔχεις πλευράς. καὶ ἔρω τὰς εἰς λαβῷ μη, λαβεῖ μη εἰ σοῦ. καὶ αὐτὸς ἔρει Κύριος ὁ θεός μη εἰ σοῦ.

Cap. 39.

Cap. 2.

Cap.

Cap. 20. *Reuelatio.*

Vixerunt & regnauerunt cum Christo mille annis.

Hos mille annos variè oportet numerari. Licet numerare aut à resurrectione Christi usque ad disparitionem Satanæ, aut circa cujusque hominis vitam, aut etiam à diebus Theophylacti Archiepiscopi Vulgaris qui post Christum vixit circiter annum 880. & baptizabat Vulgarios & Moscovitas Anno post Christum 870. Erat enim Bulgaria & Moscovita idololatriæ plena, & cum primum vinculis constrictus erat Satanæ, quoniam tunc temporis profligata erat idololatria à facie totius terræ, & circumuolutis ab his diebus, 250. annis, solueretur Satanæ, & suscitabit Gog & Magog, & seducet Gentes. Hoc est; ad idololatriam seducet populum. Cœpit imprimis idololatria diminui & minorari post resurrectionem Christi, sed paulatim multisque gradibus suas vires amisit, circiter autem Theophylacti tempora penitus extincta fuit idololatria. Ideoq; ab eo tempore incipiendum est dinumerare hos mille annos. Quod autem dicitur. *Hec est resurrectionis prima.* Invenit baptismum, & resipiscientiam post baptismum factam. Secundum illud Pauli; *Surge qui dormis, & resurge à mortuis, & illuminabit te Christus.* Quod autem dicitur *Regnauerunt mille annis.* Nunc regnant Christiani Reges & Episcopi, & judicant populum. Quod autem dicitur, *Sedebitis super thronos indicantes duodecim tribus;* significat diem Iudicij extremi, quia tum demum impios redarguent Apostoli & Martyres. Hæc breuitatis gratia dicta sufficiat. Quod autem dicitur, *Et animas occisorum propter testimonium Christi:* Significat animas sanctorum defunctorum cum Christo regnare & requiescere.

C. A. P. XII.

Demonstratio, quod nobis etiam liceat sacros Divi-
næ Scripturæ numeros computare, quodque verbis-
Christi.

Christi minimè aduersetur, prout deinceps ostendetur in exemplo.

Matth. 24.39.

Obijciat autem aliquis Dominum dixisse, *Nemo non videt, vel horam, vel tempus illud, ne filius quidem Hominis, nisi Pater solus*; unde ergo isthac afferis?

Solutio.

Matth. 24.15.

Io. 5.39.

Dan. 9. 25.

Dan. 7. 25.

Dicit quidem neminem vel Hominum, vel Angelorum hæc posse cognoscere, superaddit tamen nisi Pater hoc rexerit. Manifestum erit, ait Dominus ad Apostolos, *Cum uidetis abominationem illam vastatrixem, que dicta est à Daniele Prophetā, positam in loco Sancto (qui legit, animaduertat)* Dixit autem quæ dicta erat a Daniele, quippe recte erat & reuelata Danieli à Domino. Mandauit insuper Apostolis fidem adhibere à Daniele dictis, ergo nobis etiam incumbit Prophetæ verba fide amplexari; quippe rursus dixit, *Docentes ipsos scrupare omnia que mandavi vobis, Matth. 28.* & rursus, *Scrutamini Scripturas & in ipsis vitam eternam reperietis.* Hi Danielis numeri sunt sacra Scriptura, quippe iurauit Angelus per illum, qui æternum vivit, quod in Tempis & Tempora, & dimidium temporis erit finis facili. Atqui rursus obcijciet aliquis unde, quod $\tau\alpha\pi\delta$ indicat vnum annum? Respondeo ex primo numero Capitis noni Danielis, vbi loquitur de Christo crucifendo; Igitur cognoscito ab enunciatione verbi de restituenda & ædificanda Hierosolyma usq; ad Christum antecessorem fore septimanas septem; deinde septimanas sexaginta duas. Scilicet enim sexaginta nouem septimanæ, dies faciunt quadringentas octoginta tres, computando pro qualibet die vnum annum; quippe totidem Anni abiissent ab ædificatis Hierosolymæ mœnijs, atque tunc erat Christus crucifixus, secundum Iosephum de Antiquitatibus, & de Idolo posito in Templo Iudeorum.

Sed rursus regeret aliquis, Septimanæ numeros habent puros & apertos, unde ergo confirmatur, $\tau\alpha\pi\delta$ hoc est Tempus indicare vnum annum?

Ostenditur ex septimo capite Danielis vbi dicit, adeo

ut cogitat se mutaturum tempora & ius ; quapropter mutare tempora designat vel contrahi annos vel ex crescere, hoc est vel dies aliquot anno super addere, ac dicere nihilominus, quod sit unus annus, vel dies aliquot anno ordinario subducere, ac dicere nihilominus, quod perfectus sit, & integer annus ; sicut Turcae computant duodecim Lunas, & unum annum duncupant, & sic in mille annis, triginta deficient, & in quolibet anno decem dies deficient.

Et rursus ait in eodem capite de parvo cornu, Tradenturque per manum eius usque ad tempus & tempora, particulamque temporis. Sed iudicium considerabit & dominatus eius auferetur profligando, & perdendo usque in finem.

Vides (Hominum prudentissime) quid inquit ; postquam autem dixerat Decem Reges exurgent, statim subiungit, post illos exurget & alter, qui priores omnes in malitia longe superabit. Deinde addit, Tradenturque per manum eius usque ad tempus & tempora, particulamque temporis.

Quod ait per manum eius, indicatur, potestatem ei demandatam esse tot annos affligendi Christianos, cum autem expirauerint, & completi fuerint hi anni, tunc considerabit iudicium, & dominatus eius una cum ipso auferetur. Hinc ergo demonstratur elapsos esse a Christo sexcentos quatuor annos, quando Phocas Tyrannus (qui primaria Ecclesiam munia, praesse nimis Regibus Bonifatio Papae clargitus est) parvum illud & particulare, & precursorium, & in apostasiā causale quasi (cum ceteris impijs Christianis) ultimi Latini cornu apparuit ; prout deinceps ostenderur.

Abiēre nunc anni 1020, à quibus schismata & rapturas in Ecclesiam intulit Phocas Tyrannus & autor apostasie.

Ceterum obiectat aliquis unde dignosci possit, quod tunc apparuit esse parvum cornu & non ante. *Solutio.*

Ex hoc scilicet innoscit, quippe tunc temporis Romanum Imperium in decem Principatus diuisum fuit iuxta similiudinem decem cornuum quarta Romana bestia inuolutam, prout ex septimo Capite Danielis liquet. *Paus.*

læt insuper adiicit, vñsi yenerit desertio primum, & electus
fuerit Homo ille sceleratus, hoc est Mahometus, quod quidem
verè contigit; primum enim Phocas tyranpus schismata in
Ecclesiam transculit, dein annis vndecem elapsis apparuit
Mahometus Homo Peccati. Ante enim Phocas tempora non
erat diuisio aliqua seu tumultus in Ecclesia, sed ynum
quasi caput extitit ac vna anima.

Hinc constat quod supersunt adhuc ducenti triginta sex
anni donec veniet ultimus ille Latinus qui sedebit tres in-
tegros annos cum dimidio, atq; sic adiupleti erunt & con-
summati mille ducenti sexaginta anni ab Imperio Pho-
cæ tyranni; scilicet enim καὶ τὸν ἑκατὸν ἔτη subiicit καὶ
τὸν δύο ἔτη, καὶ τὸν καὶ τὸν ἔτη sex menses, dein cum hi anni
ad finem perducentur, igne comburetur ultimus ille Lat-
inus, sicut supra prædictum.

Huic interpretationi assensum præbent aliqui quod
καὶ τὸν δύο ἔτη sex menses designat, qui quidem numerus in
xii. Apoc. reperitur ubi inquit Ieronim, & dicitur erant mul-
ieri aliae dux Aquilæ magnæ, ut volent à conspectu serpentis
in desertum in locum suum, ut alatur ibi per Tempus &
Tempora & dimidium Temporis. Ac dixerunt insuper iux-
ta numerum hunc, mille ducentos sexaginta annos à Chri-
sto mundum esse duraturum, dein affore, finem seculi:
Sed minus recte loquuti sunt, quippe à nativitate Christi
ad hodiernū diem elapsi sunt mille, sexcenti, vigintiqua-
tuor anni. At licet aliovi obijcere, si peccarint sancti Pa-
tres quanto magis nos ultimæ ætatis filij grauius errabi-
mus in exponendis hisce Diuinis Dei mysterijs?

Solennis.

Errata.
Annunciarum, legi
annunciarum, sed
annis, legi annos.
pag. 1. Apostasia, i.
Apostata, pag. 3.
debet esse, p. 2. di-
cat, i. dicit, p. 5.
Latinum regnum, i.
Latinus & regum.

Audiat, quid ait Angelus ad Esdram lib. 4. c. 12. de
quarta Beatis, quia Angelus Danieli non retexit, ego Tibi
nunc patefacio. Deus enim omnia dona sua & Prophetias
vno alicui homini, aut vno Tempore nolit imperire, sed
haec quidem huic, illa alteri diuersimodo clargitur.

De hisce ultimi Antichristi numeris, Mahometis sci-
licet, haec mihi in visione erant reuelata & sic scripsi.

σφάλματα τῆς τυπογραφίας.

σελίδι. ἀ. σοίχ. γ. ὀνδοίς. σελίδι. δ. σοίχ. θ. ἐπάτη. σοίχ. ια. τυ-
ραντίν. σοίχ. 15. αἰρετάρη. σελίδι. ε. σοίχ. γ. Πιαύλου. σοίχ. ιζ. Φι-
κάρη. σοίχ. ιη. ἄιτορ. σοίχ. κδ. ἀντῆ. σελίδι. ι. σοίχ. ια. Θηλυκή.
σοίχ. 15. Θηλυκήρη. 15. ἀγροτικός. σοίχ. κδ. ὁ πύρανθ. σοίχ. κζ. Θη-
λυκή. σοίχ. λ. ἀγροτικός. σοίχ. λ. διῆγερ. σοίχ. λ. ἐυσεβία. σελίδι.
σοίχ. ἀ. ἀι πλέρει. σοίχ. β. φαγορειδόστι. σοίχ. γ. τυκή. σοίχ. γ.
ἄσπορη. κγ. ἐσ τῇ σαρράση. σοίχ. ι. ἀπολέσεις. σοίχ. ζ. ἔπιμ. σοίχ.
θ. ἐ σύ ει. σοίχ. ιε. ἡμέρας. σοίχ. ιε. αἱρινικής. σοίχ. ιγ. ἀγαρέτων.
σοίχ. κε. ἐ σριμάτη. σοίχ. κζ. τηλ. Δευτέρη. σοίχ. κθ. νεώρ πάγτων.
σοίχ. λα. ἐχ. απλέις. σελίδι. ιη. σοίχ. α. οίδοι. σοίχ. γ. Θησίον. σοίχ. ζ.
ἐσχαρκλήρει. ἐ χξε. σοίχ. ιζ. κιερυπόντως. σοίχ. ιη. ὁ πτν, ὁ μιοδεξετε.
σοίχ. ιθ. ἀπόλιγαν. σοίχ. κα. μέλλυσι. σελίδι. ικ. σοίχ. λα. σωβ-
λεξεν. σελίδι. ιγ. σοίχ. κη. ἐθαυμασύνη. σελίδι. 16. σοίχ. Σ. η σύ-
ζεξιη. σελίδι. 15. σοίχ. α. γανηδήπω. σοίχ. ιδι. γανηδήπω σελίδη.
17. σοίχ. α. σαμιτάρη. σοίχ. Σ. σαμιτάρη. σοίχ. γ. σαμιτάρη. σοίχ. ιη.
σαμιτάρη, σοίχ. ε. προσκαλητή. σοίχ. θ. ειδη. σοίχ. θ. χείρεια.
σοίχ. Ι. ειτορ. σοίχ. Ι. 3. τύρκη. σοίχ. κγ. σκορπίοι. σοίχ. κδ. σκορ-
πίοι. σοίχ. κη. μάγοι. σελίδι. κα. σοίχ. θη. ἀποκριδηπά. σοίχ. ιη.
ερχανελογίας.

